

နိဗ္ဗာန်သုတ်

အဝရတံ-တုဋ်စဉ်-ပေတစဉ်

ပရိယောဂိယံ

ကျေးဇူးရှင်

မိုးညှင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး၏

ဘဝဖြစ်ပုံ ဇာတ်လမ်းအစုံကို အစမှအဆုံး တလုံးမကျန် သိလိုသော သူတို့အတွက် အားဓာန်ဖွယ်ရာ ပါဠိဂါထာ ကဗျာဗန္ဓု သာရအမြူတေ ဓမ္မပဒေတို့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ပဒေသာကဲ့သို့ အသေအချာ ရေးပြထားသော ကျမ်းထူး ကျမ်းမြတ်။ ဘုန်းရှင် ကံရှင် ပါရမီရှင် သာကီဝင် အာဇာနည် အရှင်မြတ်ကြီး၏ ပါရမီဖြည့်ပုံ နည်းလမ်း အစုံတို့ကို စည်းကမ်းတကျ နည်းလမ်းရအောင် ထီးနန်းမှ ထွက်လာသော ထီးဖြူကြီးကဲ့သို့ နည်းယူရအောင် ထွက်ပေါ်လာသော ကျမ်းထူး ကျမ်းမြတ်။ ဤကဲ့သို့ ကျင့်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဤကဲ့သို့ ကြီးကျယ်သော သီလရှင် သမာဓိရှင် ပညာရှင် ဘုန်းရှင် တန်ခိုးရှင်မျိုး နောင်-ဘယ်တော့များ ပေါ်ပေါက်လာပမလဲဟု မြော်လင့်တောင့်တခြင်း ဖြစ်လာသော ကျမ်းထူး ကျမ်းမြတ်။ ကျောင်းတိုင်း ရွာတိုင်း အိမ်တိုင်း စာပေ လိုက်စားသူတိုင်း သမိုင်း မှတ်တိုင်ကြီးကဲ့သို့ ထားသင့် ထားထိုက်သော ကျမ်းထူးကျမ်းမြတ် ဖြစ်သော....

မိုးညှင်း

မဟာထေရာဝဒါန

ပူဇော်ကြ ကြည့်ရှုကြ ကြည်ညိုကြ ဝေဘန်ကြ ဓမ္မဒါနပြုကြရန်။

အကျိုးတော်ဆောင်

မင်္ဂလာ ဂတိဝိသုဒ္ဓိအသင်းကြီး

အမှတ် ၈၆၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

ကျေးဇူးတော်ရှင်
မိုးညှင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး

၏

မိုးညှင်း

ဝိပဿနာအလုပ်ပေး

ဆယ်ရက်ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်

တရားတော်ကြီး

ဝိပဿနာအလုပ် အားထုတ်နည်းအစစ်အမှန်ကို တကယ်တန်
လိုလားသူတို့အတွက် အားတက်ဖွယ်ရာ

နောက်ဆုံးကျမ်းစာ

ပထမအကြိမ်ရိုက်နှိပ်ခြင်း အုပ်စု (၄၀၀၀)

ဒီမိုကရေစီပုံနှိပ်တိုက်၊

၀၆-ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၊

ရန်ကင်းမြို့။

၁၃၃၄-ခု၊ ဒုတိယဝါဆိုလ

၁၉၇၂-ခု၊ ဇူလိုင်လ

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေနှင့်ပြုချက် အမှတ်(၅၆၁၇)

ထုတ်ဝေသူ မှတ်ပုံတင် ကင်းလွတ်နှင့် အမှတ် (၀၁၇၆၀)

ထုတ်ဝေခွင့်ရရှိသူ....

နေရင်း ဦးကောဝိဒဆရာတော်
ကမ္ဘာ့ ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ဓမ္မကတိကချုပ်
စိန်ရောင်ခြည်ကျောင်းတိုက်၊
ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

ရန်ကင်းမြို့ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၊
၀၆၊ ဒီမိုကရေစီပုံနှိပ်တိုက်တွင်

(မြ ၀၁၁၂၀) မောင်မောင်အုန်းက ပုံနှိပ်သည်။

ကျေးဇူးရှင်
မိုးညှင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးပုံတော်

အကြောင်းအရာ နိဒါန်းကဏ္ဍ

မုံရွာမြို့နယ်အတွင်း မိုးညှင်းတောရ ကျောင်းတိုက်ကြီး၌ ဣရိယာပထ လေးလံ မျှည့်ရှင်ပြုံး သီတင်း သုံးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးညှင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အာယု တွက်စစ် (၉၄)နှစ်တွင် အသက်နှင့်ကံ နှစ်ပါးကုန်သော ဥသ ယက္ခယ ကမ္မအစွမ်း ပင့်ခါထမ်းသောကြောင့် ထက်နန်းဗြဟ္မာ မြင့်မြတ်ရာသို့ ကောင်းစွာ ကြွတော်မူခဲ့လေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးညှင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် အသက်ခနွာ တည်ရှိတော်မူသောအချိန်တွင်၊ ကမ္ဘာ့စံနမူနာပြု သာသနာ့ ကြက်သရေဆောင် သမ္မုဒ္ဓေ ဘုရားကြီးကို တည် တော်မူခြင်း၊ ဝိပဿနာတရားကို မိမိကိုယ်တိုင် ဟောပြောခြင်း၊ တပည့်များအား ဟောကြားပြသစေခြင်း၊ နောင်လာနောက် သား ဝေနေယျများအတွက် ဝိပဿနာတရား ကျင့်နည်းများတို့ ကို မကွယ်မပျောက် တကယ်ပေါက်ရောက် စေလိုသော မဟာ ဘုရားကုသလ ညာဏသမ္ပယုတ် ဥက္ကဋ္ဌတိယံတိ မြတ်သောစိတ်ဖြင့် ကျင့်စဉ်ကျမ်းကြီးများကို တခမ်းတနား ဆန်းဆန်းပြားပြား အစွမ်းအားဖြင့် ရေးသားတော်မူခဲ့သည်မှာ

- ၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ ကျင့်စဉ်ကျမ်းကြီး။
- ၂။ ။၁၅ ရက် အလုပ်ပေး ဝိပဿနာ ကျင့်စဉ်ကျမ်းကြီး။
- ၃။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကျင့်စဉ်ကျမ်းကြီး။

မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး၏

၄။ ။ပဌာန်းဝိပဿနာ ကျင့်စဉ်ကျမ်းကြီး။

စသည်တို့ဖြင့် ကျင့်စဉ်ကျမ်းပေါင်း (၄၀)ကျော်တို့
ဖြစ်ပေသတည်း။

ထို့သို့ ရေးသားတော်မူခဲ့သော ကျင့်စဉ်ကျမ်းပေါင်း(၄၀)
ကျော်တို့တွင် နောက်ဆုံးရေးသားတော်မူခဲ့သော ကျမ်းကလေး
သည်ကား

ဆယ်ရက်ဟောစဉ် ကျင့်စဉ် ဝိပဿနာ အလုပ်ပေး တရား
တော်။ စာအုပ်ကလေးပင် ဖြစ်ပေသတည်း။

ထို ဆယ်ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ် ကျမ်းကလေးသည်ကား
မိုးညှင်းဝိပဿနာကျမ်းကြီးများမှ အဆီကိုညှစ်၍ပြသော ကျမ်း
ကလေးဖြစ်ပေသည်။ ခေတ္တည။ ကလည။ ပရိသည။ ဓမ္မည။
ဖြစ်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးညှင်း ဆရာတော်ဘုရား
ကြီး၏ ခေတ်နှင့်လျော်ညီအောင် အကျဉ်းချုံး၍ အရှင်းဆုံး
နည်းလမ်းတို့ဖြင့် စည်းကမ်းတကျ ရေးပြတော်မူခဲ့သောအတိုင်း
ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်အခါမှစ၍ ယနေ့ကျ
အောင်ပင် မိုးညှင်းတောရကျောင်းတိုက်ကြီးတွင် လာလာသ
မျှ ဝေနေယျတို့အား မိုးညှင်းဓမ္မကထိကအမော် ကျော်ထက်
ကျော်တို့သည် ဟောဖော်ပြသလျက် ရှိကြပေကုန်သည်။

ထိုမိုးညှင်း ဝိပဿနာ အလုပ်ပေး (၁၀)ရက်ကျင့်စဉ် ဟော
စဉ်ကျမ်းကလေးကို ၁၉၆၇ခု စက်တင်ဘာလ(၁၀)ရက် နေ့စွဲ
ဖြင့် ဗဟိုပုံနှိပ်သူများနှင့် မှတ်ပုံတင်အဖွဲ့ရုံးမှ စာအမှတ် ။ဘ။မ။
(၁၉၆၆)၆၇။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ခွင့်ပြု

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်တရားတော်ကြီး ၅

လက်မှတ် အမှတ်(၁၉၂၀)တို့ဖြင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန် အခွင့်ရပြီး ဖြစ်သော်လည်း တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သော ပုံနှိပ်သူ ထုတ်ဝေ သူတို့၏ ချွတ်ယွင်း ပျက်ကွက်မှုတို့ကြောင့် (၂၀-၉-၇၁)နေ့အ ထိ (၄)နှစ်ကျော် လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့ပါ၍ အသစ် ထပ်မံခါ စာမူအသစ် ရုံးတော်သို့ တင်သွင်းပြီးမှ ထပ်မံ ပုံနှိပ်ရ ခြင်း ဖြစ်ပေသတည်း။

(ပုံ) နေရင်း ဦးကောဝိဒ။

၆

မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး၏

ကျေးဇူးရှင်

မိုးညှင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏

မိုးညှင်း ဝိပဿနာ အလုပ်ပေး (၁၀) ရက်

တရားတော်ကြီး

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပထမရက် အလုပ်ပေး ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်

၁။ ဘာဝနာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် တရား ၃ ပါး တို့ကို ပြချက်။

အမေး။ ။ ပွားများအား ထုတ်အပ်သော ဘာဝနာ တယ်နှစ်ပါး ရှိပါသနည်း။

အဖြေ။ ။ သမထဘာဝနာတပါး ဝိပဿနာဘာဝနာတပါး ပေါင်း နှစ်ပါး ရှိပါသည်။

အမေး။ ။ ဤနှစ်ပါးတို့ကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်များ အဘယ်တရား ကို အားထုတ်ရပါသနည်း။

အဖြေ။ ။ စျာန်အဘိညာဉ် သမထအကျိုးကို အသုံးပြုလို သော ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာ စသည်တို့ပင် ကသိုဏ်းစသော ပညတ်တရားကိုသာ အားထုတ် ကြရသည်။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် အကျိုးကို အလိုရှိသော ဗြဟ္မာကြီး စသည်တို့ပင် ပရမတ်စစ် တရားတို့ကို သာ ရှုကြည့်ပွားများ အားထုတ်ကြရသည်ဟု သိကြပါလေ။

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်တရားတော်ကြီး ၇

အမေး။ ။သမထယာနိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စွာနသမာဓိကိုရကြပြီး၊
ထိုစွာနအင်္ဂါ ဝါ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိ
ကုန်သော နာမ်တရားတို့က ဆက်လက်ကြ၍ မှီရာ
ရုပ်တရားတို့ကိုပါ ရှုကြည့်၍ ဝိပဿနာ အလုပ်ကို
အားထုတ်ကြရသည် မဟုတ်ပါလော။

အဖြေ။ ။ဤသမထ ယာနိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကသိုဏ်း
ပညတ်တို့ကို အားထုတ်နေဆဲမှာ ဓာတ်ပရမတ်
တရားတွေကို အလိုလို ထင် မြင် လာ ကြ ပြီး
ဝိပဿနာ အလုပ်တက်သို့ တက်တက်သွားတာမျိုး
မဟုတ်ကုန်။ ထိုသမထအာရုံကြောင့် ရသော စွာန
တရားတည်းဟူသော နာမ်ပရမတ် တရားအစစ်
များနှင့် ဆက်လက်၍ အားထုတ် ရသောကြောင့်
ဝိပဿနာအားထုတ်လို့မူ ပရမတ်တရား အစစ်များ
ကိုသာ အားထုတ်ကြရသည်ဟု ရှေ့က ပြဆိုအပ်
ပေသတည်း။

၂။ ပရမတ်တို့ရှိရာနှင့် သိကြောင်း ဇု ပါး ပြချက်။

အမေး။ ။ထို ပရမတ်တရားတို့ ဘယ်မှာ ရှိကြပါသနည်း။

အဖြေ။ ။မိမိအတွင်း သူတပါးအတွင်း ထိုထို လောကဓာတ်
ကြီးအတွင်းမှာ ရှိပါသည်။

အမေး။ ။ရှိသော ပရမတ် တရားကို အဘယ်နည်းနှင့်
သိရမည်နည်း။

အဖြေ။ ။ဒုက္ခသစ္စံ သဝန ဘာဝနာ ပဋိဝေဓ-ပစ္စဝေက္ခ
ဏာ ဝသေန စတုပ္ပံ ခံဟောတိ။
(ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ)

၀

မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး၏

ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဆင်းရဲမှန်ငြား၊ ရုပ်နာမ်တရား တို့သည်။
သဝန ဘာဝနာ-ပဋိဝေဓ-ပစ္စဝေက္ခဏာ-ဝသေ
န။ နာသိ ပွားသိ ထိုးထွင်းသိ ဆင်ခြင်သိ၏အစွမ်း
ဖြင့်။ စတုပ္ပံဓံ၊ သိနည်းအပြား ၄ ပါးရှိသည်။
ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။

နာပွားထိုးထွင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၊ လေးသင်းနာမ်ရုပ်
သိ။ ။ဆောင်ပုဒ်။ ။

ဤပါဠိအနက်နှင့် ဆောင်ပုဒ်တို့ဖြင့် သိရ၏။

အမေး။ ။ဘာကို နာ၍ သိရမည်နည်း။

အဖြေ။ ။ရူပိနောဓမ္မာ အရူပိနောဓမ္မာ။ ။ဟူသော ပရ
မတ် တရားများကို နာ၍ သိရ၏။

ရူပိနော၊ ရုပ်ကလာပ်သဘောနှင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊
ဘောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သတ္တ
ဇီဝ မဟုတ်ကြသည့် ရုပ်သဘောတရား တို့သည်။
သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

အရူပိနော။ ရုပ်ကလာပ်သဘောနှင့် မဖြစ်ကုန်
သော ဒွါရအာရုံ နှင့်ပါးစုံကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။
ဓမ္မာ၊ သတ္တ ဇီဝ မဟုတ်ကြသည့် နာမ်သဘော
တရားတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ။

ဤကား နာ သိ တည်း။

၃။ ပွားသိနှင့် သိရပုံ

ရုပ်ကလာပ် သဘောနှင့် ဖြစ်ကုန်သောဟုဆိုသော နာသိကို
ပွားသိနှင့် အားထုတ်ရမူ အသေးဆုံးဖြစ်သည့် မြေကလာပ်မှန်
ကို လက်နှင့်ကိုင်ပြီးလျှင် ထိုကလာပ်မှန်အတွင်းသို့ ဥာဏ်သွင်း

၍ သွင်း၍ ဤကလပ်မှန်၌ “မာမုသဘောသည် ခက်မာပထဝီ တည်း ခက်မာပထဝီတည်း” ဟု အကြိမ်ကြိမ်ရှု။

ဤမြေကလပ်မှန် ကဲ့မသွားအောင် ဖွဲ့စေး (စီး)ထားမှ သဘောသည် ဖွဲ့စေးအာပေါတည်း ဖွဲ့စေးအာပေါတည်းဟု အကြိမ်ကြိမ်ရှု။

ဤမြေကလပ်မှန်၌ အေးမှ သဘောသည် သီတ တေဇော တည်း သီတတေဇောတည်းဟု အကြိမ်ကြိမ်ရှု။ ဤမြေကလပ် မှန်၌ ငြိမ်မှ သဘောသည် ထောက်ကန်ဝါယောတည်း ထောက် ကန်ဝါယောတည်းဟုအကြိမ်ကြိမ်ရှု။ ဤကား မဟာဘုတ် အခံ ဓာတ်ကြီး ၄-ပါးတည်း။ ဤဓာတ်ကြီး ၄-ပါးကို ထင်မြင် အောင် တခုစီကို၎င်း ခက်မာပထဝီ ဖွဲ့စေးအာပေါ သီတတေ ဇော ထောက်ကန်ဝါယော တို့အစဉ်အတိုင်း သော်၎င်း အခါ ခါ ထင်မြင်အောင် ပွားသိနှင့် ရှုပြီးမှ ထိုမှတပါးသော ဤမြေ ကလပ်၏အတွင်းမှာ ရှိသည့် ဝဏ္ဏအဆင်းဓာတ်၊ အနံ့ ဝန္ဓဓာတ် အရသာ-ရသာဓာတ် ဓာတ်ဆီ-ဩဇာဓာတ်တို့ကိုလည်း တခု စီ တခုစီကို အကြိမ်ကြိမ်ရှု။ ဤလေးပါးတို့ကား မဟာဘုတ် ပေါ်၌ရှိသော ဥပါဒါရုပ်တို့တည်းဟု တခုစီ တခုစီ ထင်မြင် အောင် ကလပ်အတွင်းသို့ ဥာဏ်သွင်း၍၊ ဥာဏ်သွင်း၍ ပွား ပြီးမှ အစဉ်အတိုင်းကိုလည်း ဥာဏ်ဖြင့်ကြည့်၍ ပထဝီ အာ ပေါ တေဇော ဝါယော ဝဏ္ဏ ဝန္ဓရသာ ဩဇာ ဟု အကြိမ် ကြိမ်ရှု၍ ထင်မြင်လာသောအခါကြမှ၊ ကြွင်းပထဝီ ကလပ် မှန် တခုစီတို့ကိုလည်း ထိုနည်းအတူ ထင်မြင်အောင် ပွားပြီးမှ မြေထုတခုလုံးရှိ မြေကလပ်မှန် တို့ကိုလည်း ဤ ရုပ် ဝ-ခု အပေါင်းတို့သာ ရှိကုန်၏ဟု ထင်မြင်အောင် ပွားသိအရနှင့်

ရှုကြည့်၍ ထင်မြင်ပါမူ ကြွင်းသော အစိုအခြောက် ဖြစ်သည့် တော-တောင် အသုံးအဆောင် အဆောက် အဦတို့မှာ ရှိကြသော ပထဝီကလာပ်တို့၏ ရုပ် ၈-ခုတို့ကိုလည်း ကြောင်ကြောင်ကြီး ထင်မြင်အောင် ကလာပ်အတွင်း ဥာဏ်သွင်း၍ ဥာဏ်သွင်း၍ သက်မဲ့ ဝတ္ထု၌၎င်း သက်ရှိ မိမိ သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၌၎င်း ရှုကြည့်ပါလေ။ ဤသို့ ရှုကြည့်ကြ၍ ထင်မြင်ပါမူ ပထဝီကလာပ်တပါး ဥာဏ်ဝါး-ဝါး ပေါက်ပြီယု သိကြပါလေ ဤပထဝီ ကလာပ်တခုကို ထင်မြင်အောင် ရက်များစွာ ဖြစ်စေ ပွားများကြပါလေ။

၄။ အာပေါကလာပ်ရူပုံ။

နှင်းရေမုန့် တမုန့် အတွင်းသို့ ဥာဏ်သွင်း၍ သွင်း၍ ရေကလာပ်မုန့်၌ နူးညံ့ သဘောသည် နူးညံ့ ပထဝီတည်း နူးညံ့ ပထဝီ တည်းဟု အကြိမ်ကြိမ်ရူ။ ဤ ရေကလာပ်မုန့် စီးသွားမှုသဘောသည် စီးယိုအာပေါတည်း စီးယို အာပေါ တည်းဟု အ ကြိမ် ကြိမ် ရူ။ ဤ ရေကလာပ် မုန့်၌ အေးမှု သဘောသည် သီတတေဇောတည်း သီတတေဇောတည်းဟု အကြိမ်ကြိမ်ရူ။ ဤရေကလာပ်မုန့်၌ လှုပ် ရှား မှု သ ဘော သည် လှုပ်ရှား ဝါယောတည်း လှုပ်ရှား ဝါယောတည်းဟု အကြိမ်ကြိမ်ရူ။ ဤကား မဟာဘုတ် အခံဇာတ်ကြီး ၄-ပါး တည်း။

ဤဇာတ်ကြီး ၄-ပါးကို ထင်မြင်အောင် တခုစီကို၎င်း နူးညံ့ ပထဝီ စီးယိုအာပေါ သီတတေဇော လှုပ်ရှားဝါယော တို့ အစဉ်အတိုင်းကိုသော်၎င်း အခါခါ ထင်မြင်အောင် ပွားသိ နှင် ရှုပြီးမှ ထိုမှတပါးသော ဤအာပေါ ကလာပ်၏ အဆင်း

ဝဏ္ဏဓာတ် အနံ့-ဂန္ဓဓာတ် အရသာ-ရသဓာတ် ဓာတ်ဆီ
 သြဇာဓာတ်တို့ကိုလည်း တခုစီ-တခုစီ အကြိမ်ကြိမ်ရှု။ ဤ၄-ပါး
 တို့ကား မဟာဘုတ်ပေါ်၌မို့သော ဥပါဒါရုပ်တို့တည်းဟု တခုစီ
 တခုစီ ထင်မြင်အောင် ဤအာပေါ ကလာပ်အတွင်း ဥာဏ်သွင်း
 ၍ သွင်း၍ ပွားပြီးမှ အစဉ်အတိုင်းကိုလည်း ဥာဏ်ဖြင့် ကြည့်၍
 သိ၍ “ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော ဝဏ္ဏ ဂန္ဓ ရသ
 သြဇာ”ဟု အကြိမ်ကြိမ်ရှုပါ။ ဤသို့ရှု၍ ထင်မြင်လာပြီးသော
 အခါ ကြွင်းနှင်းအာပေါ ကလာပ်မှန် တမှန်စီတို့ကိုလည်း ထို
 နည်းအတူ ထင်မြင်အောင် ပွားပြီးမှ ထိုထို ကန်ရေ တွင်းရေ
 အင်းရေ အိုင်ရေ ချောင်းရေ မြစ်ရေ ပင်လယ်ရေရှိ ရေထူ
 တခုလုံးရှိ ရေကလာပ်မှန်တို့ကို၎င်း အစိုဝတ္ထုဖြစ်ကြကုန်သော
 မြေ တော တောင် အသုံးအဆောင် အဆောက်အဦတို့နှင့်
 မိမိ သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမ လူ နတ် ဗြဟ္မာ စသော
 သတ္တဝါတို့၏ အတွင်းရှိ ရေကလာပ်တို့၌၎င်း၊ ဤရုပ် ၈-ခုတို့
 အပေါင်းသာ ရှိကုန်၏ဟု ထင်မြင်အောင် ပွားသိအရနှင့် ရှု
 ကြည့်၍ ထင်မြင်ပါမူ “ရုပ်ကလာပ်နှင့် ဖြစ်ကုန်သောဟူသော”
 ပါဠိတော်စကားအရ လောကကြီးအားလုံး အာပေါ ကလာပ်
 မှန်တို့ကို ပွားသိနှင့် ထင်မြင်အောင် ရှုကြလေ။ ဤအာပေါ
 ကလာပ်စုတို့ကိုလည်း အားလုံးကုန် ရုပ် ၈-ခုစီ ထင်မြင်အောင်
 ရက်ပေါင်းများစွာ ပွားသိအရ ရှုကြပါလေ။ ဤကား ဘုရား
 ဟောလှစသည်တို့၌ အထည် ခြပ် ဃန ပညတ်တို့ကို ဖြစ်စေ
 တတ်သော ပထဝီဓာတ် ၂၀ ကို အကျဉ်းချုံး၍ ပထဝီကလာပ်
 တစီး အာပေါဓာတ် ၁၂ ပါးကို အကျဉ်းချုံး၍ အာပေါ
 ကလာပ် တစီးဟု ဤရုပ်ကလာပ် နှစ်မျိုးကိုသာ ပွားများရုံနှင့်
 အားလုံးကုန်သော ဃနပညတ်ရှိ ရုပ်ကလာပ်တို့ကို ထင်မြင်နိုင်

လောက်ပေပြီ။ ထင်မြင်အောင် ပွားကြပါလေ။ ဥာဏ်နည်းမှု တရက်သက်သက်ပွားလေ။

၅။ နာမိတရားတို့၌သိနည်း ၄ ပါးဖြစ်ပုံ။

“နာသိ”က “အရူပိနော ဓမ္မာ” ပုဒ်၏နောက်အနက်က ဒွါရ အာရုံ နှစ်ပါးစုံကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော သဘောတရား အရကို ပွားသိနှင့် ရှုရပုံကား။

ဒွါရကို စာစကားနှင့် စက္ခုဒွါရ သောတဒွါရ ယာနဒွါရ ဇိဝှါ ဒွါရ ကာယဒွါရ မနောဒွါရဟု သိပါ။ ရှာစကားနှင့်မူ ဒွါရကို အပေါက်ဟု သိပြီးလျှင် မိမိတို့၌ရှိသော မျက်စေ့ပေါက် နားပေါက် နှာခေါင်းပေါက် လျှာပေါက် ကိုယ်ပေါက် မနောပေါက် ပေါင်း ၆ ဒွါရ ၊ ပေါက်တို့ကို သိပြီးမှ အာရုံဘက် ကလည်း အဆင်းရူပါရုံ အသံသဒွါရုံ အနံ့ ဝန္ဓာရုံ အရသာ ရသာရုံ အတွေ့ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ သဘောဓမ္မာရုံ ပေါင်း အာရုံ ၆ မျိုး ပေါ်လာသည်တို့ကို အစဉ်အတိုင်း ပွားသိအရနှင့်ရှုကြည့် ကြ၍ သိလာကြပုံကား မျက်စိနှင့် အဆင်းကြောင့် မြင်သိဖြစ်ပုံ ကို လက်တွေ့နှင့်ကြည့်က မြင်သိ ဖြစ်လာကြသည်ကို သိရှိပြီးမှ နောက် ဒွါရနှင့် အာရုံတို့ ပေါင်းဆုံသော အခါတို့မှာလည်း နားနှင့်အသံကြောင့် ကြားသိဖြစ်ပုံကိုသိ၊ နှာခေါင်းနှင့် အနံ့ ကြောင့် နံသိဖြစ်ပုံကိုလည်းသိ။ လျှာနှင့် အရသာကြောင့် စား သိဖြစ်ပုံကိုလည်းသိ၊ ကိုယ်နှင့် အတွေ့ကြောင့် တွေ့သိဖြစ်ပုံကို လည်းသိ၊ မနောနှင့် သဘောကြောင့် ကြံသိဖြစ်ပုံကိုလည်းသိ။ ပွားသိအရနှင့် သိရှိကြရအောင် အတန်တန် ရှုကြည့်ကြလေ။ ဤကား ၆ ဒွါရနှင့် ၆ အာရုံတို့ကြောင့် ဝိညာဉ် ၆ မျိုးတို့ ပွား သိအရနှင့် ကိုယ်တွေ့ ဥာဏ်မြင် အထင်အရှား ပရမတ်စစ်

တရားတွေကို သိလာကြပုံအရတည်း။ ဝိပဿနာအလုပ် ပေးကြ
သောအခါ ရှေ့ကလောင်နှစ်မျိုးနှင့် ဤဝိညာဏ် ၆ မျိုးတို့ကိုသာ
ထင်မြင်နေကြအောင် ရက်များများ ပွားကြပါလေ ယောဂီ
မြတ်တေတို့။

၆။ ထိုးထွင်းသိအရနှင့် ဒိဋ္ဌိကင်္ခါတို့သိလာကြပုံ။

မြင်သိအရကို ငါမြင်သည်၊ သူမြင်သည် စသည်တို့ဖြင့်
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်နေကြသည်၌ ငါဟုဆိုအပ်သည် မိမိပုံသဏ္ဍာန်
ဆန့်ပညတ် ငါကောင်မ ငါကောင်ထီးတို့သည် ယခုသိရှိသည်
မြင်သိ ပရမတ်စစ် ကေန့်မဟုတ်သည်ကား ဤမြင်သိ ကွယ်
ပျောက်သည်၌ ငါကောင်မ ငါကောင်ထီးက မြင်သိနောက်
သို့ လိုက်ကွယ်ပျောက် မသွားကြသည်ကို၎င်း။ တဘန် မြင်သိ
ကလည်း ငါကောင်မ ငါကောင်ထီး မဖြစ်ကြ၍သာ ငါတည်
သလို မတည်ကြဘဲ ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို၎င်း။ ထိုးထွင်း
သိအရနှင့် ရှုကြည့်ကြပါမူ ငါသည် မြင်သိမဟုတ် မြင်သိက
လည်း ငါမဟုတ်ပုံကို အဟုတ် ထင်ထင်ရှားရှားကြီး သိမြင်
လာကြရကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ သိမြင်လာကြအောင် ထိုးထွင်းသိအရ
နှင့် ရှုကြည့်ကြပါလေ။

ထိုမှတစ်ပါး ငါကြားသည် ငါနံသည် ငါစားသည် ဝါတွေ
သည် ငါကြံသည်ဟု သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်နေကြသည်၌လည်း မြင်သိ
အစု တခုက တခု မဟုတ်ကြပုံကို ထိုးထွင်းသိအရနှင့် သိရှိလာ
ကြအောင် ဟောပြောကြရှုကြည့်ကြပါလေယောဂီမြတ်တေတို့။
ဤကား ၆ ဝိညာဉ်တို့၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ၆ မျိုးတို့မှ ကင်းလွတ်
ကြအောင် ထိုးထွင်းသိအရနှင့် ရှုကြည့်ကြရပုံတည်း။ ဝါ၊
ရှုကြည့်ကြပါလေ။

ထိုးထွင်းသိမှတ် ယုံမှားကင်းပုံကား....

ဤသိလုံး ပရမတ်စစ် ၆ မျိုးတို့သည် ထာဝရတရား သိကြား ဗြဟ္မာ စသည်တို့ ဘန်ဆင်းပြုလုပ်၍ သိရှိလာကြရ သည့် ဝိညာဉ် ၆ မျိုး မဟုတ်ကုန်၊ ထိုထို ၆ ဒွါရနှင့် ၆-၀ အာရုံနှစ်ပါးစုံ အကြောင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပေါ်လာကြရသော ခြောက်ဝိညာဉ်တို့တည်းဟု ထိုးထွင်း သိအရနှင့် အကြောင်း ကို သိမ်းဆည်းသိရှိလာရခြင်းသည် ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟ ကင်္ခါ ပိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိ အစစ် ဖြစ်လာရပုံတည်း။

၇။ ဆင်ခြင်သိအရနှင့် ဝိပဿနာ ရှုရပုံ။

ရှေ့ပွားသိ ထိုးထွင်းသိ အရတို့နှင့် သိရှိလာကြရသည်ကို ဆင်ခြင်၍ ဝိပဿနာ ရှုရပုံမှာ ကြည့်ရှု၍ ခရီးသွားသောအခါ ဝိပဿနာပွားလိုပါမူ ရပ်ဆဲ စသော အခါတို့မှာ မြင်မြင်လာ သော မြင်သိလုံးတို့သည် ရှေ့သို့ သွားရန် ခြေလှမ်း တိုင်းတို့ မှာ မြင်သိ အသစ်ပြောင်းကြ၏။ ထိုပြောင်းတိုင်း တို့မှာလည်း မြင်သိအဟောင်း ပျက်ပျက် လိုက်နေချက်ကို ဆင်ခြင်သိအရ နှင့်ကြည့်၍ မြင်သိ အသစ်ပြောင်း အဟောင်းပျက် အဟောင်း ပျက်ဟု ဝိပဿနာရှု၍ သွားကြ၊ ကြည့်ရှုကြပါလေ။

ထိုမှတစ်ပါး ကြားသိ စသည်တို့မှာလည်း ကြားသိ အသစ် ပြောင်း အဟောင်း ပျက်ပျက် ပျက်ပျက်ဟူရူ။ နံသိ အသစ် ပြောင်း အဟောင်းပျက်ပျက် ပျက်ပျက်ဟူရူ။ ။စားသိ အသစ် ပြောင်း အဟောင်းပျက်ပျက် ပျက်ပျက်ဟူ ရူ။ ။တွေ့သိ အသစ် ပြောင်း အဟောင်းပျက်ပျက် ပျက်ပျက်ဟူ ရူ။ ကြံသိ အသစ် ပြောင်း အဟောင်းပျက်ပျက် ပျက်ပျက်ဟူ ရူ။

ဤကား နာသိအရက “အရူပိနော ဓမ္မာ” ပါဠိတော်အလာ
 ကို (၂) ပွားသိအရဖြင့် ဒွါရအာရုံ နှစ်ပါးစုံကြောင့် ဝိညာဉ်
 ၆ မျိုး ဖြစ်လာပုံကို သိပြီးမှ (၃) ထိုးထွင်းသိ အရနှင့် ငါကောင်
 မ ငါကောင်ထီး ဆန့်ပညတ်က ပရမတ်ဖြစ်ကြသည့် ဝိညာဉ်
 ၆ မျိုးတို့ မဖြစ်ဟု ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်လာပုံ၊ ၎င်းဝိညာဉ် ၆ မျိုးတို့
 ကလည်း ဒွါရအာရုံ နှစ်ပါးစုံ အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ရပုံ
 ကင်္ခါပိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိတို့ကိုလည်း သိရှိရပုံတည်း။ (၄) ဆင်ခြင်
 သိ အရဖြင့် ၆ ဝိညာဉ်တို့ အသစ်ပြောင်း အဟောင်း ပျက်မှုနှင့်
 ဝိပဿနာရှုရပုံကို ပြဆိုချက်ပေတည်း။ ။ နာမ်၌ သိနည်း ၄ ပါး
 ပြီး၏။

(ပထမရက်ပြီး၏)

ဒုတိယရက်

ဝိပဿနာ အလုပ်ပေး ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်

၈။ ရုပ်တရားတို့၌ သိနည်း-၄-ပါးဖြစ်ပုံ။

အမေး။ ။လူ့စသည်တို့၌ ဘနပညတ်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော ပထဝီကလာပ် အာပေါကလာပ် တို့သည် တခုစီသာ ဖြစ်ကြပါသလော။

အဖြေ။ ။ပေါင်း၍လည်း ဖြစ်ကြပုံကို အဋ္ဌဓမ္မ သမောဓါနာ၊ ဟောတိကောသာဒိ သမုတိ၊ ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။

အဋ္ဌဓမ္မ သမောဓါနာ၊ ရှစ်ပါးသော ပရမတ် အများတို့ ထိုထိုဘနပညတ် ဖြစ်ပေါ်အောင် ပေါင်း ဆုံကြငြားသောကြောင့်။ ကောသာဒိ သမုတိ၊ ဆံပင် အစရှိသော သမုတိ ဘနပညတ်သည်။ ဟောတိ၊ သမုတိသစ္စာနယ်မှာ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဆောင်ပုဒ်-လင်္ကာ။
ပရမတ်တွေ ပေါင်းစပ်မိက ဩကာသ ဇောက၊
သတ္တလောက ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။

၉။ ပွားသိဖြစ်ပွားပုံကား

ဒုတ္တိသကာယ၏ ဘနပညတ်ကို ပြဆိုသော အရာဖြစ်၍ “ကောသာဒိ” ဟု အဋ္ဌကထာပြန်။ တခြား၌ ပြရမူ “အဋ္ဌ

ဓမ္မသမောဓါနာ၊ ဟောတိသမုတိ” ဟု ပြအပ်သည့်အတိုင်း ပြရပုံကား မြေကလပ်မှန် တစလယ်သားလောက်ကို ဇလံဉ်ထည့်ထား ရေကလပ်မှန်ကိုလည်း ရေတနှုက်လောက် ထည့်ထားပြီးမှ ဤမြေကလပ် ရေကလပ်တို့အထဲမှာ အတုံးအခဲတို့လည်း မပါရှိပုံကို သေခြာစွာ ကြည့်ရှုပြီးမှ “အဋ္ဌဓမ္မသမောဓါနာ အရအတိုင်း ပထဝီကလပ်ထဲသို့ အာပေါကလပ်တို့ကို လောင်းထည့်လိုက်ပါမူ ပထဝီကလပ်ကြားထဲသို့ အာပေါကလပ် ဝင်သွားသည်ကို မျက်မြင်ဥာဏ်တွေ ကြည့်ရှုပြီးမှ ရေကလပ်ကလည်း မြေကလပ် မဖြစ်ကြဘဲ တခုတခု အကြားသို့ တခုတခုတို့ ဝင်နေကြသည်ကို မျက်မြင်ဥာဏ်တွေ သိရှိကြပြီးမှ “သမုတိဟောတိ” အရ သမုတ်အပ်သော အနက် ဖြစ်လာ၏ဆိုသောစကားအရသည် ထိုမြေကလပ် ရေကလပ် အထွင်းမှား သမုတ်စရာ အထူးမပေါ်လာကြဘဲ ထိုမြေကလပ် ရေကလပ်တို့ ပေါင်းစပ်မိသောအခါ အပေါ်ရံအပြင်စပ်က အတုံးအခဲကြီး ဘူးကနဲပေါ်လာရသည်ကို မျက်မြင်ဥာဏ်တွေ သိရှိပြီးလျှင် (သမုတိဆိုတာ) ဤအတုံးအခဲကြီးပဲ ဤအတုံးအခဲကြီးပဲဟူ၍၎င်း ဝါ၊ ပညတ်ဆိုတာလဲ ၎င်းပဲ၊ နင်ပဲဟူ၍၎င်း ဝါ၊ ဃနပညတ်ဆိုတာ နင်ပဲ နင်ပဲဟူ၍၎င်း မြဲမြဲကြီး မှတ်ကြပြီးလျှင် ၎င်းရှုံတုံးကို ညီညာအောင်လုံး၍ မျက်မြင်ဥာဏ်တွေ စေ့စေ့ကြည့်၍ သိ၍ အပေါ်ရံ ရှုံလုံး ပုံသဏ္ဍာန်ကြီးကား ဃနပညတ်တည်းဟု ထင်မြင်အောင်ရှု၊ ဤဃနအတွင်းက တခုကြားတခုဝင်နေကြသော ပထဝီ အာပေါ ကလပ်တို့ကား ကလာပ ကလာပတည်းဟု ထင်မြင်အောင် မကြာမကြာအခါ ခါပွားသိဖြင့် ရှု၍ ဃန ကလာပတို့ကို ခြားနားစွာ ထင်မြင်လာအောင် ရှုပါလေ၊ ယောဂီမြတ်တွေတို့။

မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး၏

ဤရွံ့လုံးသည် ဓါတ် ၈ ပါးတို့ကို လုံး၍ထားသည်က တကြောင်း ပရမတ်ပညတ်တို့ကို ခြားနား သိရှိပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန် တံခါးဝ ဓါတ်လုံးမည်၏။ မိုက်မှားလို့သူတို့ သမုတိသံနုပညတ် နယ်က မိုက်မှားကြပြီးလျှင် အပါယ်လေးပါးသို့သွားကြရသော အပါယ်တံခါးဝ ဓါတ်လုံးလည်း မည်၏။ ပရမတ္တသစ္စာ မှား ကြမှု သက္ကာယဒိဋ္ဌိ-၂၁၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီး ၆၂ ပါး နိယတမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိကြီး ၃ ပါး တို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ပရမတ္တသစ္စာတို့ မှန်မှု ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိစသော ဝိသုဒ္ဓိငါးပါး ဝိပဿနာဥာဏ် ၁၀ ပါး လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါး ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဟု သိပါလေ။

သမုတိသစ္စာနယ်က မှားမှု အရှုံးဖြစ်ကြကုန်၏ဟု သိပါလေ။ ဒုစရိုက် ၁၀ ပါး အကုသလ ကမ္မပထ ၁၀ ပါး ပဉ္စာနန္တရိယ ကံကြီးငါးပါး စသည်များကို ပြုလုပ်ကြ၍ အပါယ်လေးပါးသို့ လားရ၏။ သမုတိနယ်က မှန်ကြမှု သုစရိုက် ၁၀ ပါး ပုညကြံ ယာတရား ၁၀ ပါး အဘိဉာဏ် ၆ ပါး ပြာဟ္မဝိဟာရတရား ၄ ပါး ပါရမီ ၁၀ ပါး တို့ ပြည့်စုံနိုင်ကြပြီးလျှင် ပြာဟ္မာနှင့် အလောင်းအလျာကြီးများ ဖြစ်ကြကုန်၏ဟု သိကြပါလေ။ သူ တော်ကောင်းထေ့တို့။ ။ ထို့ကြောင့် ဤဓာတ်လုံးကို နိဗ္ဗာန် တံခါးဝ ဓာတ်လုံးဟု အမည်ပြုကာ အမြဲဆောင်၍ ဘနကလာပ တို့ ကဲ့အောင် အမြဲရှုကြပါလေ ယောဂီမြတ်ထေ့တို့။

၎င်းအပြင် ပရမတ် ပညတ် ခြားနားပုံကို သဲပုံစေတီပြုလုပ် ၍ သဲနှင့်စေတီတို့ ဘနနှင့် ကလာပ ခြားနားနေပုံကိုလည်း ကြည့်ရှုကြလေ။ ၎င်းအပြင် သဲမှတ်ပေါက်က သဲချောင်းချ၍ သဲမှန်နှင့် သဲချောင်းတို့ ဘနနှင့် ကလာပ ခြားနားနေပုံ ကိုလည်း ထင်မြင်အောင် ရက်များစွာ ကြည့်ရှုကြပါလေ။ ။

၎င်းအပြင် မိမိတို့ ကိုယ်ကောင်ကြီး အတွင်းက ဦးခေါင်း၏
 ဃနကလာပ ကိုယ်ကောင်ကြီး၏ ဃနကလာပ လက်တို့၏
 ဃနကလာပ ခြေတို့၏ ဃနကလာပ ဃနနှင့် ကလာပတို့
 ရှုံလုံးမှာအထင်အမြင် ပေါက်သလို မိမိကိုယ်မှာ ပေါက်အောင်
 ရက်များစွာ ကြည့်ရှုကြလေ။ ။ ဤရှုံလုံးနှင့် မိမိတို့မှာ တလှဲ့စီ
 အထပ်ထပ် ရှုကြည့်၍ ထင်မြင် ပေါက်ရောက်ပြီးမှ ရှုံလုံး
 ပုံမှာ ပေါက်သလို ထိုထိုသစ်ပင် တောတောင်အသုံးအဆောင်
 အဆောက်အဦး စသော အဝိညာဏက ရှိသမျှတို့မှာလည်း
 ပေါက်အောင် ရက်များစွာ ပွားသိနှင့် ပွားကြပါလေ။ ။
 ၎င်းနောက် မိမိမှာ ပေါက်ကြသလို သူတပါး ယောက်ျား
 မိန်းမ စသော သဝိညာဏက ရှိရှိသမျှ တို့မှာလည်း ပေါက်
 အောင် ပွားသိနှင့် ရက်များစွာ ပွားကြပါလေ။ ဤသို့
 ပွား၍ ထင်မြင်ကြပါမူ လောကအားလုံးကို ခြေမုန်းနိုင်ကြ
 ပြီဟုသိကြပါလေ။

၁၀။ ထိုးထွင်းသိအရနှင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ^၁ ကင်္ခါဝိတရဏတို့
 သိလာကြပုံ။

သန္တော ကာယော၊ သက္ကာယော။ ၊
 သက္ကာယေ ဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ။ ။

သန္တော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော။ ကာယော၊
 ပထဝီကလာပ်အာပေါကလာပ် အပေါင်းတည်း။ သက္ကာယော၊
 ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ပထဝီကလာပ် အာပေါ
 ကလာပ် အပေါင်း။ ။ သက္ကာယေ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှား

ရှိသော ပထဝီကလာပ် အာပေါကလာပ် အပေါင်း၌။ ဒိဋ္ဌိ၊ ငါ သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမ စသည် ဃနအတ္တနှင့် ထင်မြင်၍ မှားခြင်းတည်း။ ဝါ ဒိဋ္ဌိ အနှစ်သာရ နိစ္စသာရ ဓုဝသာရစသည် သာရအတ္တနှင့် ထင်မြင်၍ မှားခြင်းတည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ပထဝီကလာပ် အာပေါ ကလာပ် အပေါင်း၌ ငါ သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမ စသည် ဃနအတ္တ သာရအတ္တဟု ထင်မြင်၍မှားခြင်းဟု။ ။ အဋ္ဌကထာတို့ မိန့်မှာတိုင်း အတွင်းသား သက္ကာယမည်သည် ပရမတ္ထကလာပ် တို့ကို ငါ သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမ စသည် ဃနပညတ် အားဖြင့်၎င်း အမြင်အထင်မှားမှု သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အတ္တဒိဋ္ဌိဖြစ်၏ ဟူ၍ ထိုးထွင်းသိ အရနှင့် သိကြပါလေ။ ဤဃနအတ္တနှင့် သာရ အတ္တတို့ အရကို ပဋိသန္ဓ် ဉာဏ်သို့ကျမှ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ တို့ဖြင့် ထင်ရှားအောင် ပြပေလိမ့်သတည်း။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ပုံ။

အတွင်းသား ကလာပ် ပရမတ္ထသို့ကို ပရမတ် အတိုင်းသိ ထိုဗရမတ်တို့ အပေါ်ရုံ အပြင်စပ်က သမုတ်ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဗုံသဏ္ဌာန် အကောင်အထည် ပညတ်ဃနတို့ကိုလည်း ပညတ် ဃနအတိုင်း တခြားစီဟု ထိုးထွင်းသိဖြင့် သိမှု ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဖြစ်၏ ဟူ၍ သိကြပါလေ ယောဂီမြတ်တွေတို့။

၁၁။ ကင်္ခါဝိကရုဏဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ပုံ။

လောက အားလုံးကို ဃနနှင့် ကလာပ် ကွဲပြားအောင် ခြေမုန်းနိုင်သော ယောဂီသည် ထိုးထွင်းသိဖြင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဖြစ် ကြရုံမက ဤထိုးထွင်းသိဖြင့်ပင် ကင်္ခါဝိကရုဏ ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ကြ

စုံကား သံသရာ တလျှောက်လုံးက သိကြား ပြဟွာစသော တန်ခိုးကြီးမားသော သူတို့ပင် (ဃနနှင့် ကလာပ)တို့ကို ခဲ့ခြား၍ မသိနိုင်ကြဘဲ တခုတည်း တပေါင်းတည်း ထင်မြင်နေကြသည် အထဲက တခြားစီ ခဲ့ပြနိုင်သော ၁။ တရားအစစ်အမှန်ကို ယခု ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင် သိရှိရတည့်အချက်က ထိုးထွင်း၍ သိသွားရပုံကား ဤတရားကို ဟောကြားသော သူသည် ဤတရားအစစ်ကို အဟုတ်သိသောသူ အဟုတ်သိသောသူ ၀၊ ၂။ ဗုဒ္ဓော ပရမတ် ပညတ် အရပ်ရပ် အလုံးစုံတို့ကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားဟု ဘုရားအမှန်ကို ထိုးထွင်းသိကြရ၏။

တဖန် ဤတရားအမှန်တို့ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း ဖြောင့်စွာကျင့်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် (၃ အရိယာ သံဃာအစစ်) ဖြစ်လာကြ၏ ဟု သံဃာမှန်ကို ထိုးထွင်း၍ သိကြရ၏။

ဤဘုရား သံဃာ ဤတရားမှန်တို့ကို သိရှိ ကျင့်ကြံကြရသော သိက္ခာသုံးပါးတို့သည် မမှားနိုင်ကြဘဲ အမှန်တို့ချည်း ဖြစ်ကြကုန်၏ ဟု ၄ သိက္ခာသုံးပါး အမှန်ကို ထိုးထွင်း၍ သိကြရ၏။

၅။ တဖန် အတိတ် အနာဂတ် ငစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါး တို့မှာလည်း ယခု ဃနနှင့် ကလာပတို့ကိုသာ သိရှိထားတိုင်း ပင်လျှင် ရုပ်သဘာဝ ကလာပတို့ကိုသာ ဖြစ်ကြကုန်၏ဟု ကာလသုံးပါးတို့ ပရမတ်တို့ကိုသာ ထိုးထွင်း၍ သိရ၏။

၆။ တဖန် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါး တို့မှာလည်း ယခု ဘနနှင့် ကလာပတို့ကိုသာ သိရှိထားတိုင်း ပင်လျှင် ရုပ်နာမ် သဘာဝ ကလာပတို့သာ ဖြစ်ကြကုန် ရာ၏ဟု ကာလသုံးပါးတို့၌ ပရမတ်ကိုသာ ဖြစ်ကြပုံကို ထိုး ထွင်း၍ သိကြရ၏။

၇။ တဖန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆိုတာ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ် သော အကျိုးတရားကို ဆိုသောကြောင့် အတိတ်ကံ အကြောင်း တရားကြောင့် ယခုဘဝ ဝိပါက်အကျိုးတရား ဖြစ်ကြရ၏ ယခု ဘဝ ဝိပါက် အကျိုးတရားကြောင့် ယခုဘဝမှာပင် ကံ အကြောင်းတို့ကို ပြကြပြန်၏။

၈။ ယခုဘဝ ကံအကြောင်း တရားကြောင့် အနာဂတ် အဝတ္တံမှာ ဝိပါက် အကျိုးတရား အဆက်ဆက် ဖြစ်နေကြကုန် ၏ဟု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အမှန်တို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိကြရ၏။

ဤယုံမှားခြင်း ၈ ပါးကင်းသည့် ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ ကိုလည်း ပွားသိက အခြေရပြီး ထိုးထွင်းသိတို့ဖြင့် သိနိုင်ကြ ကုန်၏ဟု မှတ်ကြ သိကြပါလေ ယောဂီမြတ်တွေတို့။

မှတ်ချက်။ ။ ထိုထို အစိုကောင် အစိုအခဲတို့မှာ ရှုံလုံးစို အတိုင်းခဲ။ အခြောက်ခဲတို့မှာ ကလာပခြား အာကာသပေါက်မှု အရေဝင်နိုင်သော ဝတ္ထု ဖြစ်လျှင် ရောင်ခြည်တော်သွင်း၍ ကြည့်ပါလေ ရောင်ခြည်တော် မဝင်နိုင်သော ဝတ္ထုမရှိဟု သိကြပါလေ ယောဂီမြတ်ညွှန်တို့။ ။
ပွားသိဖြင့် ဒိဋ္ဌိ ကင်္ခါ ၂ ပါး အကျဉ်းပြီး၏။

တတိယရက် ဝိပဿနာအလုပ်ပေး

ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်။

၁၂။ ပရမတ်စစ်များကို ထိုးထွင်းသိသွားကြဖို့။

သိနည်း ၄ ပါးတို့တွင် ရှေ့ပွားသိက သိရှိခဲ့သည့် သတ္တ
လောက ဩကာသလောက ရှိရှိသမျှသော ကလာပတို့၏
ပမာဏတို့ကို။

ထေ ပန ကလာပါ ပရမာဏုပရိမာဏာ ဟောန္တိ။

ထေပနကလာပါ၊ ထိုရုပ်ကလာပ်တို့မည်သည်ကား။ ပရမာဏု
ပရိမာဏာ၊ ပရမာမြူတခုမျှ ပမာဏရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ ဖြစ်
ကုန်၏ဟု မဟာဋီကာ လာရှိသည့်အတိုင်း။

ဆောင်ပုဒ်(ကလာပ်ဟူသမျှ တူမျှသက်ရှယ် အမူအရာဝယ်
နည်းငယ်များမှ အထူးရှု။ ။)ဟူသော ဋီကာနှင့် ဆောင်ပုဒ်တို့
အတိုင်း ဤပရမာဏုမြူ ပမာဏကား လွင့်တတ်သော ရထာ
ရေဏုမြူတလုံး ၄၆၆၅၆ စိတ် စိတ်၍ တစိတ်စာမျှ ပမာဏ
ရှိကြသောကြောင့် ထိုထိုကလာပ် ဟူသမျှတို့သည် ယောဂီတို့
ဥာဏ်မှအထည်ဃနပညတ်မရှိဘဲ သဘောမျှ သက်သက်မျှသာ
ရှိနေသည်ကို ရှေ့က သိရှိကြသော ရှုလုံးနိဗ္ဗာန်တံခါးဝ ဓာတ်
လုံး အတွင်းရှိ ရုပ်ကလာပ်တို့ကို ဥာဏ်စူးစိုက်၍ (သဘောမျှ
သက်သက် သဘောမျှသက်သက်)ဟု ထိုးထွင်းကြည့်ကြ၍ သိ
ကြ၍ အဘန်ဘန် ရှုကြည့်ကြပါလေ။ ဤရှုလုံးမှ တပါးသော

ထိုထို သတ္တလောက ဩကာသလောက ဃနအတွင်းရှိ ကလာပ် ဟူသမျှတို့ကိုလည်း ဓာတ်လုံးမှာရှိသည့်အတိုင်း (သဘောမျှ သက်သက် သဘောမျှသက်သက်)ဟု ဃနကလာပ်တိုင်းတို့ကို ထင်မြင်အောင် ရှုကြပါလေ။

ဤသဘောမျှ သက်သက်ဖြစ်ကြသော ကလာပ်တခု တခု တို့မှာ အနည်းဆုံး ရှေ့က ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရုပ် ၈-ခုစီ ရှိကြ ၏ဟု သိရှိပြီးမှ ဤရုပ် ၈ ခုတို့၏ ဥပါဒ်-ဋ္ဌိ-ဘင်-၃ ချက်တိုင်း တို့ကို ဇာတိမီး ၈-မီး ဇရာမီး ၈ မီး မရဏမီး ၈ မီး ကလာပ် ထဲမှာ ပါသည့် တေဇောမီး တခုနှင့် ပေါင်း ၂၅ မီးတို့မှာ အမြဲ လောင်နေကြသောကြောင့် အရှေ့အထား မခံနိုင်ကြတော့ဘဲ ဖြစ်သည့်နေရာတို့မှာသာ ဃနတို့၏ အတွင်းရှိ ကလာပ်တို့ အကုန်လုံး ပျက် ပျက် လိုက်နေကြတာတို့ကို ဥာဏ်ဖြင့် ထိုး ထွင်းသိ၍ (သဘောမျှသက်သက် ပျက် သဘောမျှသက်သက် ပျက်)ဟု ထိုးထွင်း၍ ထိုးထွင်း၍ သိကြကုန်ရာ၏။ ဤအတိုင်း ထင်မြင်အောင် ဓာတ်လုံးအတွင်းက ကလာပ်တို့ကို ထိုးထွင်း ၍ သိရှိရသည့်အတိုင်း ရှေ့ပွားသိက ပေါက်ရောက် ခဲ့ခြား၍ သိရှိလာခဲ့သမျှသော ကလာပ်တို့ကိုလည်း ထိုးထွင်းသိအရဖြင့် (သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက်) လိုက်နေသည်ကို ကုန်စင် အောင် နေ့ရက်များစွာ ထိုးထွင်း၍ သိကြပါလေ။

ဤကား ထိုးထွင်းသိ အကျဉ်းပြီး၏။
(တတိယရက် ပြီး၏။)

စတုတ္ထရက်

ဝိပဿနာ အလုပ်ပေး ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်

၁၃။ အစ သမ္မသနဉာဏ် အားထုတ်ရန်
ဆင်ခြင်သိအရ အဇ္ဈတ္တပျက်ကား

အမေး။ ။ဘယ်အတွက် ဘာကို ဆင်ခြင်၍ သိရမည်နည်း။

အဖြေ။ ။ဝိပဿနာ ရှုရန်အတွက် အနိစ္စ၊ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ အနိစ္စာနုပဿနာကို၎င်း၊ ဒုက္ခ ဒုက္ခလက္ခဏာ ဒုက္ခာနုပဿနာ ကို၎င်း၊ အနတ္တ အနတ္တလက္ခဏာ၊ အနတ္တာနုပဿနာကို၎င်း ဆင်ခြင်၍ သိရမည်။

အမေး။ ။ဘယ်၌ ဆင်ခြင်၍ သိရမည်နည်း။

အဖြေ။ ။ယခု ဝိပဿနာရှုရန် မတ်မတ်ထိုင်နေသော ရုပ်တို့နှင့် ထိုင်လိုသော နာမ်တို့၌ ဤရုပ်နာမ် တရားတို့သည် ရှေ့ကရှုခဲ့သည့်အတိုင်း (သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် ပျက်ပျက်) လိုက်နေကြသည်တို့ကား (အနိစ္စအစစ်တည်း)ဟု ပထမ အချက်ကို သိပြီးမှ တတန် ဤသို့ အမြဲ ပျက်ပျက်လိုက်နေသော်လည်း နောက်ဆက် သန္တတိ ဘနတို့က တဆက်တည်း ဆက်ဆက် လိုက်နေသောကြောင့် ပျက်ချက်အနိစ္စကို မသိနိုင်ကြ၍ ဤအနိစ္စအချက်ကို သိမှတ်ကြောင်း (အနိစ္စ လက္ခဏာ အရကို) ရုပ်တို့၏ ဖောက်ပြန်ချက်အရဖြင့် သိရှိကြရန်။

ရူပတီတိ ကုပ္ပတိ ဝိနဿတီကို အထွေ။ ။

ရူပတီ၊ ဖေါက်ပြန်ဆိုသည်ကား။ ကုပ္ပတီ၊ ပျက်ထာတည်း။ ဝိနဿတီ ပျောက်သွားတာတည်း။ ဣတိအထွေ၊ ဤကား ရူပတီပုဒ်၏ ဖေါက်ပြန်သော အနက်တည်း။ ။ ဟု သံယုတ် အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပြတိုင်း ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်လိုသူတို့အစဉ် မပြတ် တဆက်တည်း ပျက်ပျက်နေကြသော ရုပ်တို့ကို သိမှတ်ကြောင်း လက္ခဏာသည်လည်း “အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန” ရုပ်နာမ် တရားတို့ ကုန်ဆုံး ချုပ်ပျောက်သွားခြင်းတို့ကိုပင် အဋ္ဌကထာ ဆရာများ ပြသောကြောင့် ဤ အနိစ္စ လက္ခဏာကို သိရှိရန် လက်ျာတက်သို့ ယိမ်းလိုသောစိတ်နှင့် ကိုယ်ကောင်ရှိ ရုပ်တို့ကို ယိမ်း၍ ဆင်ခြင်ကြပါမူ မတ်မတ်ထိုင်လိုသောစိတ်နှင့် ထိုင်နေသောရုပ်တို့ အကုန်လုံး ဘောက်ပြန်သွားခြင်း။ ဝါ ပျက်သွားခြင်း တို့သည်သာလျှင် “အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန” အရ ကုန်ဆုံးသွားခြင်း အနိစ္စဖြစ်နေချက်ကို မှတ်ကြောင်း “အနိစ္စလက္ခဏာ” အစစ်တည်း အစစ်တည်းဟု ဤဒုတိယ ၂ အချက် အရကို ဆင်ခြင်၍ သိကြပါလေ။

တတန် ဤဘောက်ပြန် ပျက်ပျောက် ကုန်ဆုံးသွားသည့် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာဖြင့်ပင် မတ်မတ်ထိုင်နေသည့် ရုပ်နာမ် အကုန်လုံးတို့ ပျက်ချက် အနိစ္စအစစ်တို့ကို “အနိစ္စ-အနိစ္စ” ဟု ဆင်ခြင်မှုဖြင့် ရှုကြည့် ပွားများခြင်းတို့ပင်လျှင် (အနိစ္စာနုပဿနာ အစစ်တည်း အစစ်တည်း)ဟု ဤတတိယ ၃ အချက်အရ ကို ဆင်ခြင်၍ သိကြပါလေ ဝါ ဝိပဿနာ ရှုကြပါလေ။

ဤကိုရည်၍

ကမ္ဘာအားလုံး ချေမှုန်း ဖျောက်ဖျက် ဖြစ်ပျက် နေမှု
လက္ခဏာရေးနှင့် ဆင်ခြင်ရှု

ဟု ရေးပြအပ်ပါသည်။

တတန် ဤရုပ်နာမ်တို့၏ အနိစ္စ အနိစ္စလက္ခဏာ အနိစ္စာ
နုပဿနာ ၁၃ ချက်တို့အရကို အမူအရာ အသစ်ပြောင်းတိုင်းတို့
မှာ အမူအရာဟောင်း ရုပ်နာမ်ဟောင်းတို့ တောက်ပြန် ပျက်
ပျောက်ကုန်၍ ကုန်ဆုံးသွားမှု မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာစုဖြင့်
ရှေ့ကပြခဲ့သည့်အတိုင်း လက်ျာတက်သို့ပင် အဆင့်ဆင့်ယိမ်း၍
ယိမ်း၍သွားကြောင်း အနိစ္စလက္ခဏာဖြင့်ပင် ပျက်ပျက်လိုက်
နေကြသော ရုပ်နာမ် အမူအရာဟောင်းတို့ကို ဆင်ခြင်သိ အရ
ဖြင့် (အနိစ္စ-အနိစ္စ)ဟု ဝိပဿနာ ရှုကြလေ ဤသို့ ရှုခြင်းကို
အနိစ္စာနုပဿနာဆို၏။

တဖန် ယိမ်းရာမှ အဆင့်ဆင့် မတ်မတ်သွားမှု အမူအရာ
ပျက် အနိစ္စကိုရှု။

တဖန် ဤအတူ လက်ဝဲဖက် ရှေ့ဖက် နောက်ဖက်တို့ကို
ယိမ်း၍၎င်း မတ်၍၎င်း ဤအနိစ္စအချက် အမူအရာပျက်တို့ကို
ထင်မြင် စွဲမြဲနေအောင် နေ့ရောညပင် အခါမလပ် အထပ်ထပ်
ရှုကြည့်ပါလေ။ ဤကိုယ်ကို ယိမ်းရိုင်း၍ ရှုကြည့်မှု အစုစုတို့ကို
စွဲမြဲထင်မြင်ကြပါမူ ထိုထို အမူအရာတိုင်းတို့မှာ လွယ်ကူစွာ
အနိစ္စ အချက်စုတို့ကို ထင်မြင်လာကြပေလိမ့်သတည်း။

ထိုမှတစ်ပါး ပရမတ် စစ်တို့သည် အမူအရာမျှသာ ဖြစ်
ကြောင်းကို။

သဗ္ဗေပိဟိ ဓမ္မာ တံတံကြိယာ မတ္တာဝ ဟောန္တိ။

ဟိ၊ အမူအရာမျှ ဖြစ်ကြသည်ကို ထင်ရှားအောင် ပြဦးအံ့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ် တရား အစစ်တို့သည်။ တံတံကြိယာ မတ္တာဝ၊ ထိုထိုအမူအရာ ကြိယာ မျှတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ဟူသော ဋီကာဆရာကြီးများ မိန့်တော်မူသည်ကို သိစေလို၍။

ထိုထိုအမူအရာ ဖြစ်ပျက်ဟာ ခန္ဓာဖြစ်ပျက်မှု အစစ်ရူ။ ။ ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ဖြင့်လည်း အမူအရာ ဟူသမျှတို့၌ ရုပ် နာမ် ခန္ဓာတို့ အနိစ္စ အချက်တို့ကို သိကြပါလေ၊ အမူအရာ ပျက် ဟူသမျှတို့၌ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့ အနိစ္စ အချက်တို့ကို သိကြ ပါလေ။

ဥာဏ်နုမူ နည်းမူ ဤမှာ တရက်ပြကြပါလေ။

၁၄။ ထွက်သက် ဝင်သက် အမူအရာပျက် အနိစ္စရူရန်။

ဤထွက်သက် ဝင်သက်နှင့် အားထုတ်သော ဝိပဿနာ နည်းသည် သမထကဲ့သို့ နှာခေါင်းဝ၌ စိတ်မစိုက်ရပါ မိမိ ကိုယ် အလယ်ပိုင်းရှိ သဘောမျှသက်သက် အမြဲ ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော အတွင်းသား ရှုလိုသောစိတ်နှင့် ထွက်သက် ရှုလိုက်သောအခါ ကိုယ်ကောင်ကြီး ရှုံ့ရှုံ့သွားနေသော တကိုယ်လုံးရှိ ရုပ်အမူအရာဟောင်းတို့ “ရူပတီတိ ကုပုတိ ဝိနဿတီတိ အတ္ထော” ဟူသော အဋ္ဌကထာ အရအတိုင်း ဖောက်ပြန်ပျက်ပျောက် ကုန်ဆုံးသွားမှု မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ စုဖြင့် ပူပျက် အနိစ္စ အစစ်ကို ဥာဏ်ဖြင့် မိမိပြုးပြုးကြည့်ပြီး ဆင်ခြင်သိအရနှင့် သိ၍ ကြည့်၍ အနိစ္စရူပါလေ။

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ် တရားတော်ကြီး ၂၉

တဖန် အတွင်းသို့ ရှိုက်လိုသော စိတ်နှင့် ဝင်သက် ဝင်သွား
သောအခါ ပုပုလာသော တကိုယ်လုံးရှိ ရုပ်အမှုအရာဟောင်း
တို့သည် “ရုပ်ပွတိတိ ကုပ္ပတိ ဝိနုဿတိတိ အတ္ထော” အရ
အတိုင်း ဖောက်ပြန် ပျက်ပျောက်ကုန်ဆုံးသွားမှု မှတ်ကြောင်း
လက္ခဏာစုဖြင့် ပုပုက် အနိစ္စ အစစ်ကို ဉာဏ်ဖြင့် မိမိ ပြူးပြူး
ကြည့်၍ ဆင်ခြင်သိအရနှင့် သိ၍ ကြည့်၍ ရှုပါလေ။

တဖန် အတွင်းသို့ ရှိုက်လိုသော စိတ်နှင့် ဝင်သက်ဝင်
သွားသောအခါ ပုပုလာသော တကိုယ်လုံးရှိ ရုပ်အမှုအရာ
ဟောင်းတို့သည် “ရုပ်ပွတိတိ ကုပ္ပတိဝိနုဿတိတိ အတ္ထော”
အရအတိုင်း ဖောက်ပြန်ဖြစ်ပျက် ကုန်ဆုံးသွားမှု အနိစ္စ
လက္ခဏာစုဖြင့် အနိစ္စဟု ရှုလေ။

ဤရုံရုံသွားသည့် အမှုအရာ တကိုယ်လုံးပျက်နှင့် (ပုပု)
သွားသည့် အမှုအရာတကိုယ်လုံးပျက်တို့ကို ထွက်သက် ဝင်သက်
တို့မှာ ထင်မြင်စွဲမြဲနေအောင် နေ့ရောညပါ အခါမလပ် အထပ်
ထပ် ရှုကြည့်ကြပါလေယောဂီတို့တို့။

၁၅။ စကြံဖြင့် အနိစ္စရှုရန်။

စကြံနုသွားလို၍ မတ်မတ် ရပ်လိုသော စိတ်နှင့် ရပ်နေသော
အတွင်းသား ရပ်နာမ်တို့သည် သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက်
လိုက်နေကြသည်ကို ရှုကြည့်ပြီးမှ ဘယ်လှမ်း လှမ်းလိုသော
စိတ်နှင့် ဘယ်လှမ်းအမှုအရာ ရုပ်တို့ဖြစ်သောအခါ ရပ်လိုသော
စိတ်နှင့် ရပ်ရပ် အမှုအရာဟောင်းတို့ ရုပ်ပွတိတိ ကုပ္ပတိဝိနုဿ

တီတိ အတ္ထော အရအတိုင်း ဖောက်ပြန် ပျက်ပျောက် ကုန်ဆုံး
 သွားမှ မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာစုဖြင့် ညာလှမ်းပျက် ဘယ်လှမ်း
 ပျက် အနိစ္စ အချက်တို့ကိုလည်း ဉာဏ်ဖြင့် မိမိ ပြူးပြူး
 ကြည့်ပြီးလျှင် ဆင်ခြင်သိအရနှင့် ကြည့်၍ သိ၍ ဉာဏ်မှာ
 ထင်လယ်အောင် နှုတ်ဖြင့်လည်း ပျက်ပျက် ပျောက်ပျောက်
 မရှိမရှိ အနိစ္စ အနိစ္စ အနိစ္စဟု ခြေလှမ်းတိုင်းတို့မှာ ဆို၍ ဆို၍
 နှေးနှေးလှမ်း မြန်မြန်လှမ်း လှမ်းတိုင်း ထင်မြင်စွဲနေအောင်
 ရှုကြည့်ကြပါလေ။ ယောဂီမြတ်တို့၊ အဇ္ဈတ္တပျက်ပြီး၏။

(စတုတ္ထရက်ပြီး၏။)

မဉ္ဇူမရက် ဝိပဿနာအလုပ်မေး ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်။

၁၆။ ဗဟိဒ္ဓ အပပျက်ကို အဇ္ဈတ္တံမျက်နှင့် တွဲဖက်၍ ရှုရန်။

အနန္တ လောကရှိ ရုပ်နာမ်တို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပျက် တူညီချက် အရနှင့် ဥဇမာ ပြုရမူ ဤကမ္ဘာပေါ်၌ တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကား တပြိုင်နက် နေ့ည ဖြစ်ပေါ်လာသော တကမ္ဘာလုံးမှာ တနင်္ဂနွေနေ့တို့ချည်း ဖြစ်ကြရကုန်၏ ထိုထိုမြို့ရွာတို့ကတနင်္ဂနွေနေ့ မဖြစ်ခြင်၍ စနေနေ့ပင် ကျန်ရစ်ခဲ့လို့သော်လည်း မနေ့ နိုင်ကြ သို့မဟုတ်ဘနင်းလာနေသို့ ကျော်၍လည်း မဖြစ်နိုင်ကြဘဲ တနင်္ဂနွေနေ့ချည်းသာ အတူတကွ ဖြစ်ပျက်၍ နေကြရကုန်သကဲ့သို့၎င်း တဖန် ဤနေ့၌လည်း ထပ်တူ တိုက်ထားသော နာရီတို့သည် ရှေ့နောက် မဖြစ်နိုင်ကြဘဲ နာရီအထိုးခြင်း ဒေါက်ဒက် ဒေါက်ဒက် သွားနေကြသော စက္ကန့်ခြင်းတို့လည်း တပြိုင်နက် ဖြစ်ကြသည်အတိုက် တပြည်လုံးရှိ တကမ္ဘာလုံးရှိ သမျှ နာရီတို့၏ နေ့ည အချိန်အခါ နာရီ မိနစ် စက္ကန့်တို့ကို သိလိမ့် မိမိတို့၏ နေ့ည အချိန်အခါ နာရီ မိနစ် စက္ကန့်တို့ကို သိရှိ သိရှိသလို တကမ္ဘာလုံးရှိ တပြည်လုံးရှိ သဝိညာဏက အဝိညာဏကတို့၏ ယနနှင့် ကလာပတို့ကို တခြားစီ သိရှိကြပြီးလျှင် ထိုးထွင်းသိအရဖြင့် ထိုထိုကလာပတိုင်တို့သည် သဒ္ဓါ သက်သက် ပျက်ပျက်ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသည်ကို ရှုကြည့်၍ သိရှိလာခဲ့သည့်အတိုင်း ယခုအတိုင်း အပပျက် နှစ်ခုကို တွဲဖက်၍ ရှုတိုင်းတို့မှာလည်း ထိုထို ယနတို့၏ အတိုင်းရှိသမျှ ကလာပတို့

သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် ပျက်ပျက် လိုက်နေချက်တို့ကို
 ပါ ရှုကြည့်ပြီးမှ မိမိ၏ ယခု အားထုတ်ဆဲ ထိုထို အမှုအရာ
 ဖြစ်ပျက်မှု ရုပ် နာမ်တခုခုကို သိရှိက တပြည်လုံး ဝါ၊ တကမ္ဘာ
 လုံး ဝီသယခေတ် တခေတ်လုံးရှိ ပစ္စုပ္ပန် ကာလတူ ရုပ်နာမ်
 တို့၏ ဖြစ်ပျက်တို့ကို သိရှိရသည်နှင့် တူလှ၏။ ဤသို့ သိရှိတိုင်း
 ထင်မြင်အောင် မကြာမကြာ အခါခါ ပွားများ အားထုတ်ကြ
 ပါလေ ယောဂီမြတ်တေ့တို့။

၁၇။ ရုပ်တရားပျက်နှင့် အများပျက်တို့ တွဲဘက်၍ရူရပုံ

တော ဟိ ပထဝီ ဓာတု ဘိဇ္ဇမာနာ သေသဓာတု ယော
 ဂဟေတူဝ ဘိဇ္ဇတိ။ တထာ အာပေါဓာတု အာဒယော။
 ရူပက္ခန္ဓောဝ ဘိဇ္ဇမာနော အရူပက္ခန္ဓေ ဂဟေတူ ဘိဇ္ဇတိ။
 ဟိသစ္စံ၊ ရုပ်တပါးပျက်လျှင် ကာလတူ အကုန်ပျက်ကြတာ
 မှန်၏။ ဧကော၊ တခုသော။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ ဘိဇ္ဇ
 မာနော၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ သေသဓာတုယော ကြွင်းသော
 ကာလတူဓာတ်တို့ကို၊ ဂဟေတူဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ဘိဇ္ဇတိ၊
 ပျက်၏။ အာပေါဓာတု အာဒယော၊ အာပေါဓာတ် စသည်
 တို့သည်။ တထာ၊ ထိုပထဝီဓာတ်နည်းတူ အားလုံးကုန် ယူပြီး
 ပျက်ကြရခြင်း တူသည်သာလျှင်တည်း။ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာ
 သံသည်။ ဝါ၊ ရုပ်တပါးပါးသည်။ ဘိဇ္ဇမာနော၊ ပျက်သည်ရှိသော်။
 အရူပက္ခန္ဓေ၊ ပစ္စုပ္ပန် နာမ်ခန္ဓာတို့ကို။ ဂဟေတူဝ၊ ယူ၍သာ
 လျှင်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ ဟူသော သံယုတ်အဋ္ဌကထာ လာတိုင်း
 ထိုထို ဓာတ်တပါးပျက်မှု ဝါ ခန္ဓာတပါးပျက်မှု ကာလတူ
 ရုပ်နာမ်အားလုံးတို့ အပျက်ခြင်း တူကြသည်ကို သိရှိရသည်။

အတိုင်း မိမိအတွင်းက ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ တပါးပါးပျက်နှင့် ထိုထို့ ကလာပ အကျော် အခံ ရုပ်နာမ်တို့ပါ ထပ်တူ ထပ်တူ ဝါ၊ အတွဲလိုက် အတွဲလိုက် ပျက်ပျက်နေကြသည်ကို ဆင်ခြင်သိ အရ ဖြင့် ဝိပဿနာ ရှုရ၏။

ရှုရပုံကား ရှေ့က မိမိ ရုပ်နာမ်တို့ ခြေတလှမ်း တခါပျက် သည့်အတိုင်း စကြံန့်နှင့် အကျော်အခံ တွဲ၍ရှုရန် မတ်မတ် ရုပ် လိုသောစိတ်နှင့် ရုပ်နေသော မိမိအတွင်းရှိ ရုပ်ကလာပ် တို့ကို၎င်း အောက်အခံ မြေရှိ ရုပ်ကလာပ်တို့ကို၎င်း သဘောမျှ သက်သက် ထို ၂ ပါးစုံတို့ အမြဲ ပျက်ပျက် ပျက်ပျက် နေကြ သည်ကို ဥဏ်ဖြင့် မိမိ ပြူးပြူးပြီး ဆင်ခြင်၍ ဆင်ခြင်၍ ကြည့် ပြီး ညာလှမ်း အမှုအရာပျက်ဖြင့် အကျော်အခံပါပျက် ဘယ် လှမ်း အမှုအရာပျက်ဖြင့် အကျော် အခံပါပျက်တို့ကို ခပ်လေး လေး လှမ်း၍လှမ်း၍ ရှုကြည့် ပွားများ အားထုတ်သွားကြပါမူ မကြာခင် အကျော် အခံ ရုပ်နာမ်တို့၏ အစုံပျက်တို့ကို ထင်မြင် လာကြပေလိမ့်သတည်း။

အထူးသတိပြုရန်ကား ဤ အကျော်အခံကို အစပထမ အားထုတ်သူတို့ မိမိ စကြံန့် အောက်အခံ မြေကလာပ်မူန့်တို့နှင့် သာ အတူ ပျက်ပျက် လိုက်နေတာကို တွဲရလို့ ထင်မြင်သော အခါကျမှ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဝါ၊ မိမိ၏ထက်အောက်နှင့် ရှေ့ နောက် ဝဲယာရှိ ကလာပ်တို့က ဓာတ်တိုက်ကြီးတို့ပါ အတူ တကွ ပျက်ပျက်-ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသည်ကို ဥဏ်ဖြင့် မိမိ (ဆင်ခြင်ကြည့်၍) အကျော်အခံတို့ ၂ ပါးနှင့် အလုံးစုံပျက် အလုံးစုံပျောက် ပျောက်လိုက်နေကြသည်တို့ကို အမြဲ ထင်မြင်

နေအောင် မကြာမကြာ အခါခါ ပွားများအားထုတ် ကြပါ
လေ။ ယောဂီမြတ်ထေတို့။

ဤအားလုံးကုန်ပျက်ကို ထင်မြင်ချက်ရသောအခါ စစ်တပ်
ကြီးတို့ အလှမ်းတူ ချီတက်သွားကြဆဲအခါတို့မှာ မိမိတို့ ခြေ
လှမ်းကိုသာ သတိပြု၍ သွားသော်လည်း မိမိ၏ ဝဲယာ ရှေ့
နောက်ရှိ စစ်တပ်သားတို့လည်း မိမိနှင့် အလှမ်းတူ တက်တက်
သွားနေသည်ကို သိရသလို တကမ္ဘာလုံးအကုန်ရှိ ကာလတူ
ရုပ်နာမ်တို့လည်း တကုန်ပျက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြမှုကို ဆင်ခြင်
သိအရဖြင့် ရှု၍ ရှု၍ ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်ကြပါလေ
ယောဂီမြတ်ထေတို့။

ဤ စကြံ့နိမ့် တပါးသော ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်း ဣရိ
ယာပုတ်တို့မှာကား ထွက်သက် ဝင်သက်အမှုအရာတို့သည် အပ
ပျက်နှင့် တကုန်ပျက် ၂-ပါးစုံပျက်တို့ကို တွဲတက်၍ တွဲတက်၍
ရှုကြပါလေ။

၁။ ဒုက္ခနှင့် အနတ္တကို ဝိပဿနာရှုပုံ

လက္ခဏာရေး တပါးထင်မှု ကျန် ၂ ပါးတို့လည်း ထင်မြင်
လာနိုင်၏ဟု အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာ မိန့်မှာတိုင်း ဒုက္ခနှင့် အနတ္တ
တို့၏ လက္ခဏာတို့ကို သိ၍ ကြည့်၍ ဝိပဿနာ ရှုရပုံကား
ဘောက်ပြန် ပျက်ပျောက် ကုန်ဆုံးသွားသည့် အနိစ္စ လက္ခဏာ
ကို ကြည့်၍ အနိစ္စ ဝိပဿနာကို ဆင်ခြင်သိအရဖြင့် ရှုကြည့်ရ
တာလို ရုပ်နာမ်တို့ ဘောက်ပြန်ပျက်ပျောက် ကုန်ဆုံးသွားတာ

တို့ပင်လျှင် သေဘေးကြီး သင့်သွားချက် “ဒုက္ခံ ဘယံဋ္ဌေန” ဟူသော ဒုက္ခလက္ခဏာနှင့် (အနှစ်မရှိချက်) “အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန” ဟူသော အနတ္တလက္ခဏာတို့ဖြင့် ဖြစ်ကြသောကြောင့် ရှေ့အနိစ္စအချက် လက္ခဏာက ပြခဲ့သည့် ယိမ်းယိုင် အမူအရာပျက် ရှုံးပွဲ အမူအရာပျက် ခြေလှမ်းအမူအရာ ဤဒုက္ခလက္ခဏာအချက်တို့ကို ဆင်ခြင်သိအရဖြင့် ကြည့်၍ သိ၍ (ဒုက္ခ ဒုက္ခ) ဟု ထင်မြင်လာအောင် အခါခါ ရှုကြပါလေ။

တဖန် ထိုထို အမူအရာ အပျက် အနှစ်မရှိတဲ့ ဤအနတ္တလက္ခဏာအချက်တို့ကို ဆင်ခြင်သိ အရဖြင့် ကြည့်၍ သိ၍ (အနတ္တ အနတ္တ) ဟု ထင်မြင်လာအောင် အဖန်ဖန် ရှုကြပါလေ။ ဤသို့ သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက်နေကြသော ရုပ်နာမ်တို့ကို လက္ခဏာရေး ၃ ပါးတို့ဖြင့် ဝိပဿနာရှုရသော ဉာဏ်ကို သမ္မသနဉာဏ်ဟု သို့စေလို၍။

သုံးဖြာလက္ခဏာ သုံးသပ်ရ၊ သမ္မသနဉာဏ်။ ။

ဟု ဆရာမြတ်ကို မိန့်ဆိုတော် မူအပ်ကြပေသတည်း။

အထူးကာ ဆင်ခြင်သိ အရဖြင့် လက္ခဏာရေး ၃ ပါးတို့ကို စာလှည့်စီ တလှည့်စီ ဆင်ခြင်ပွားများသောအခါ အထူး ထင်မြင်လာသော ဝိပဿနာတခုတည်းကိုသာ အားထုတ်၍လည်း ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

(ပဉ္စမရက်ဟောစဉ် ကျင့်စဉ်ပြီး၏။)

ဆဋ္ဌမရက် ဝိပဿနာ အလုပ်ပေး ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်။

၁၉။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် အားထုတ်ရန်။

ရှေ့သမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်က ပျက်ချက်တခုကိုသာ ရှုခဲ့ရ၏။ ဤ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှာ မူကား ဖြစ်ဆဲ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ချက် (ဥဒယ)နှင့် ပျက်ချက် (ဝယ)တို့ကို ရှုကြည့်ရသောကြောင့် ရှေ့သမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်က မိမိကိုယ်ကို ဝဲယာ ရှေ့နောက် အဆင့် ဆင့် ယိမ်းစ (ဥဒယ)နှင့် ယိမ်းဆုံး (ဝယ) မတ်စ(ဥဒယ) နှင့် မတ်ဆုံး(ဝယ) ဤနှစ်ချက်တို့ကို ထင်မြင်အောင် ဆင်ခြင် သိသိရဖြင့် ရှုကြည့်ရ၏။ ။ဤအတူ ရှုပျက် ပူပျက်တို့၌၎င်း ညာလှမ်းပျက် ဘယ်လှမ်းပျက်တို့၌၎င်း ထိုထိုအမူအရာတို့၏ အစ (ဥဒယ) အဆုံး (ဝယ)တို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် မိမိ ပြူးပြူးကြည့် ရှု ဆင်ခြင်သိအရဖြင့် ထင်မြင်အောင်ရှုကြပါလေ။ ။ဤကား ပစ္စုပ္ပန်ကာလဖြင့် ဥဒယ ဝယ ရှုနည်းတည်း။

ဤဉာဏ်နှုစအခါ သြတာသ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ စသည်တို့ ပေါ်ပေါက်တတ်၏။ ၎င်းတို့သည် မဂ်မဟုတ်ဟု သိမှုဉာဏ် အမြင် စင်ကြယ်ခြင်းတို့သည် မဂ္ဂါ မဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ မည်၏။ ဤအရောင်အလင်း စသည်တို့ကား များသော အားဖြင့် သမထ ယာနိက ပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်တတ်၏။ ဝိပဿနာ ယာနိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မဖြစ်ပေါ်လေ။ ဝိရိယ သန်သန်နှင့် တက်ဉာဏ်သို့ အမြန်တက်သူတို့လည်း မဖြစ်ဟု သိစေခြင်းမှာ။

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်တရားတော်ကြီး ၃၇

အယံ ဝိပဿနုပက္ခိလေသော ယေဘုယျေန သမထ
ဝိပဿနာလာဘိနော။

ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ အယံ ဝိပဿနုပက္ခိလေသော၊
ဤဝိပဿနာညစ်ညူးကြောင်းသည်။ ယေဘုယျေန၊ များသော
အားဖြင့်။ သမထ ဝိပဿနာလာဘိနော၊ သမထ ဝိပဿနာ
အစုံရသော ယုဂနန္ဒ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာလျှင်။ သံပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏။ ။ ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စသည်တို့၌ မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

၁၀။ ပစ္စုပ္ပန်ကာလဖြင့် ပစ္စယ ၄ ပါးဖြစ်ပုံ။

ဤပစ္စုပ္ပန်အဖြစ် ဥဒယ အဆက်ဆက်တို့ ဖြစ်လိုက်ချက်
တို့ကို ထင်မြင်ပါမူ ထိုဖြစ်ကြောင်း ၄ ချက်နှင့်တကွ ထင်မြင်
လာနိုင်ပုံကို။

ရူပက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စလက္ခဏာနိ
ဓဿတိ။

ရူပဿ၊ ရုပ်တရား၏။ ဥဒယံ၊ အဆက်ဆက် ဖြစ်နေချက်ကို။
ပဿန္တော၊ ရှုသောယောဂီသည်။ ဣမာနိ ပဉ္စလက္ခဏာနိ၊ ဤ
အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ အာဟာရ ဤအကြောင်းတို့၏
ရှိနေကြသည့် အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော လက္ခဏာ ၅ ပါးနှင့်
ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်၏ ဥပါဒါခြင်းဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာဟူသော ဤငါးပါး

သော လက္ခဏာတို့ကို။ ပဿတိ၊ ထင်မြင်လာနိုင်တော့သည်
သာလျှင်တည်း။ ဟု....

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ မိန့်မှာတိုင်း ထိုထို ဝိပဿနာ
ဉာဏ်တို့မှာ တကမ္ဘာလုံးရှိ ရုပ်နာမ်တို့ ဃနပညတ်တို့နှင့် တကမ္ဘာ
အကြောင်းအကျန်မရှိ ချုပ် ပျက်သွားကြသော်လည်း ဤဃန
ပညတ်တို့ ပျောက်ချက် ထင်မြင်အောင် အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ကံ
အာဟာရစသော ပစ္စယအကြောင်းတို့၏နောက်ဆက်(သန္တတိ)
ဃနတို့က အကြားအလပ် မရှိရအောင်ဆက်လက် ဖြစ်ဖြစ်လိုက်
နေသောကြောင့် ဤအကောင် အထည် ဝတ္ထုကြီးတို့ မပျက်
စီးဘဲ စာခါတည်း တည်နေကြသည်ဟု ထင်မြင်နေကြ ကုန်၏
ထိုသို့ပင် ထင်နေကြသော်လည်း ထိုထိုဖြစ်ဆဲပျက် အမူအရာ
ပျက်တို့ကိုရှုသည့် ဝိပဿနာ ဉာဏ်မှာမူကား ထိုထိုအမူအရာတို့
ပျက်နှင့် တချက်တည်း ထိုထို ဃနပညတ်တို့လည်း အကုန်လုံး
ပျက်တို့ကိုပါ ထင်မြင်လာနိုင်ကုန်ရာ၏။ ။အကယ်၍ ရှေ့က
မပျက်ဟု စိတ်စွဲရှိလာသည့်အတိုင်း ထိုထို တိုက်နံရံ တုံးတိုင်း
စသည်တို့ မပျောက် မပျက်ကြဘဲ ရှေ့အတိုင်း တည်ရှိနေကြ
သည်ဟု စိတ်ထဲမှာ ထင်မြင်နေကြသောအခါ ထိုထင်မြင်နေ
ကြသော ဃနဝတ္ထုတို့ အတွင်းမှာ ရှုနေကြသော(ကလာပ)တို့
သည် သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသည်ကို
ရှေ့ ထိုးထွင်းသိက ရှုကြည့်ထင်မြင်ပေါက်လာကြသည့် အတိုင်း
မပျက်ဟု ခုခံနေသော ဝတ္ထုတို့၏ အတွင်းသို့ ထိုးထွင်း၍
ရှုကြည့်ကြက သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် ပျောက်ပျောက်
မရှိ မရှိ ဝါ၊ အနိစ္စ အနိစ္စ ရောက်ရောက် လိုက်နေကြတာ
တို့ကို ထင်မြင် လာနိုင်ကြပေလိမ့်မည်တည်း။ ဝါ ထင်မြင်
လာအောင် အခါခါ ရှုကြည့်ကြပါစေ။

၂၁။ သမ္မဟဿန သန္တတိဿနတို့ လှည့်ပတ်နေကြပုံ။

တနည်း ရုပ်တရားတို့၏ သမ္မဟဿန သန္တတိဿနတို့ ဖြစ်ပျက် ဆက်လက် လှည့်ပတ်နေကြပုံတို့ကို “ဒီပဇာလာဝိယ နဒီသောတောဝိယ ခဏေ ခဏေသမုဋ္ဌါပေတိ”။

ဒီပဇာလာဝိယ၊ ဆီမီးလျှံကဲ့သို့၎င်း။ နဒီသောတောဝိယ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့၎င်း။ ခဏေ ခဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။ သမုဋ္ဌါပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

ဟု ကမ္မဇရုပ် ဥတုဇရုပ် အာဟာရဇ ရုပ်တို့သည် ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း ဆီမီးလျှံတို့ မြစ်ရေအယဉ်တို့ အဆက်မပြတ် တစပ်တည်း ဖြစ်ပျက်နေကြတာလို ဖြစ်ကြကုန်၏ ဟု အဋ္ဌကထာဆရာကြီးများ မိန့်ကြားတိုင်း သိရှိအပ်၏။

ဆီမီးတောက်ကို စေ့စေ့ကြည့်၍ သိရှိရပုံ။

ဆီမီးတောက် ပုံသဏ္ဍာန်ကား သမ္မဟဿနတည်း။ ဤဿနအတွင်းရှိ တရွရွ ဖြစ်ပျက်နေကြသော မီးကလာပ်မုန့်တို့ကား ကလာပတည်း။ ဤကလာပ်တို့ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ဥဒယ ဝယ အဖြစ်ဖြင့် သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြ၏။ ထိုသို့ ပျက်နေကြသော်တည်း အကြောင်း ပစ္စယ ဥဒယ ဝယ တည်းဟူသော ဆီနှင့် မီးစာတို့ ရှိနေကြသောကြောင့် နောက်ဆက် မီးတောက်အစဉ်သန္တတိ မပြတ်ဘဲ မီးတောက် တခုတည်း ထင်မြင်နေကြသော်လည်း ဤမီးနှင့် စပ်၍ ဝိပဿနာ ရှုသူတို့ကား ဤဆီမီးတောက်တို့ ကြွလှုပ်ရှား အမူအရာစုတို့ အသစ်အသစ် ပြောင်းတိုင်း အဟောင်း ကလာပ်တို့ အကုန်လုံး

ပျက်ပျောက် အနိစ္စရောက်ရောက်သွားသည်ကို မျက်မြင်ဥာဏ်
တွေ့ သိရှိကြရသလို တကမ္ဘာလုံးရှိ ဗစ္စုပ္ပန် ကာလတူ ဖြစ်
ဖြစ်နေကြသော ရုပ်ကလာပ်တို့ တခုခု ပျက်ကြသည်နှင့်အတူ
တကမ္ဘာလုံးတို့ အပျက် ရှုကြည့်ရန် ရှေ့က ပြဆိုခဲ့တိုင်း မိမိ
ကိုယ်ကို ယိမ်းရိုင်ဖြစ်ပျက်နှင့်ဖြစ်စေ ရှုပျက် ပူပျက်နှင့် ဖြစ်စေ
ခြေလှမ်းဖြစ်ပျက်နှင့် ဖြစ်စေ တွဲဖက်၍ ရှုကြပါလေ ယောဂီ
မြတ်တေ့တို့။

၂၂။ အသံဖြစ်ပျက်နှင့် တွဲဖက်၍ ရှုရပုံ။

နေ့ရော ညဉ့်ပါ အခါခါမလတ် တကြစ်ကြစ် တကျက်
ကျက် မည်နေသော အသံတွေ စက်သံ ကားသံ ရထားသံ
စသည်တို့၏ မည်၍ ဖြစ်ပျက်လိုက် နေကြသော အသံပျက်တို့နှင့်
ဖြစ်စေ ဆက်စပ်၍ ဝိပဿနာ အလုပ် ရှုကြည့်အားဘုတ်ကြ
ပါက ဗစ္စုပ္ပန် ကာလတူ တကမ္ဘာလုံး ပျက်တို့ကိုလည်း၊ သက်
သက် သာသာ ထင်မြင်နိုင်ကြကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ ထင်မြင်အောင်
မကြာမကြာ အခါခါ အားသစ်ကြပါလေ ယောဂီတေ့တို့။

၂၃။ နဒိသောတောပိယဖြင့် ရှုကြည့်ရပုံ။

တနည်း မြစ်ရေ စီးဆင်းသွားနေသည်ကို စေ့စေ့ကြည့်၍
ဝိပဿနာ၌ သိရှိရပုံမှာဤဖြစ်ကြီး တစင်းလုံး အထက်အောက်
စီးဆင်းနေကြသော ရေအပေါင်း အစုတို့ကား သမ္ပဟယန
တည်း။ ဤယနအတွင်းရှိ တရွရွဖြစ်ပျက် စီးဆင်းနေကြသော ရေ
ကလာပ်မုန့်တို့ကား ကလာပ်တည်း။ ဤကလာပ်တို့ ဗစ္စုပ္ပန်
ကာလတူ ဥဒယနှင့် ဝယအဖြစ်ဖြင့် သဘောမျှ သက်သက်

ဖြစ်ပျက်လိုက်နေကြသော်လည်း အကြောင်း ပစ္စယ ဥဒယ ဝယ တည်းဟူသော မြစ်ညာက အဆက်မပြတ် စီးဆင်း၍ ကြနေသောကြောင့် ရေအစဉ် သန္တတိ ဃနတို့ မပြတ်ကြဘဲ ရေစီးတဆက်တည်း ထင်မြင်ကြရ၏။ ထိုသို့ပင်ထင်မြင်ရသော်လည်း ဤရေနှင့်တကွ တကမ္ဘာလုံးကို ဝိပဿနာရှုသူတို့ကား ဤရေတို့ တလှုပ်လှုပ် ကရွရွ စီးဆင်းနေကြသော အမူအရာ အသစ်အသစ်တို့ ပြောင်းတိုင်း ပြောင်းတိုင်းတို့မှာ မြစ်ကြီး တစင်းလုံး ရေစီးဆင်းနေကြသော ကလာပိ အမူအရာဟောင်းတို့ အကုန်လုံး ပျက်ပျောက် အနိစ္စ ရောက်ရောက်သွားကြသည်ကိုလည်း မျက်မြင်ဥာဏ်တွေ့ သိရှိကြရ၏။ ။ ထိုမှတစ်ပါး တကမ္ဘာလုံးရှိ ပစ္စုပ္ပန်ကာလတူ ဖြစ်ပျက်နေကြသော ရုပ်နာမ် ကလာပတို့တွင်လည်း မိမိတို့အတွင်းအပ တခုခုသော ကလာပတို့၏ အပျက်တို့နှင့် ဆက်စပ်၍ တမ္ဘာလုံးတို့ကို ဝိပဿနာ ဆီမီးတောက်က ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရှုကြည့်ပွားများကြပါလေ။

၂၄။ အဝိညာဏကရုပ်တို့ ပစ္စယ ဥဒယ ဝယ ဖြစ်ပုံ။

ဤအဋ္ဌကထာ ပြအပ်သော ရုပ်ဖြစ်ကြောင်း ၅ ပါး တို့မှ တစ်ပါး စိတ်နှင့် ဥတုတို့အကြောင်းကိုပါ ယူရန်၊

တသ္မိံ ပန ဂဟိတေ ပဝတ္တိ ပစ္စယတာ သာမညေန ဥတုစိတ္တာ နိပိ ဘာဝိတမေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ။ ။

ပန၊ အလျော်ကိုဆိုဦးအံ့။ တသ္မိံ ၊ အာဟာရဇရုပ်ကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော။ ပဝတ္တိ ပစ္စယတာ သာမညေန၊ ပဝတ္တိအကြောင်းကို သာမညအားဖြင့်။ ဥတုစိတ္တာနိပိ၊ ဥတုဇ

စိတ္တဇ ရုပ်တို့ကိုလည်း။ ဘာဝိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဟု-

မဟာဋီကာ မိန့်မှာတိုင်း အဝိညာဏက သစ်ပင် တော
တောင် စသည်တို့၌လည်း ရေ-မြေ-ဥတုစသော ပစ္စယ ဥဒယ
ဝယတို့က အကြောင်း ပစ္စယ အားကြီးကြမှု တိုးတက်လာ
သည်ကို၎င်း ထင်မြင်ရ၏။ ရှေ့ကရှိတိုင်း အကြောင်း ပစ္စယတို့
တူမျှကြပါမူ မပျက်ဘဲ ရှေးကတိုင်းပင် ရှိနေသည်ဟူ၍၎င်း
ထင်မြင်ရ၏။ ရှေးကတိုင်းပင် အောက်အကြောင်း ပစ္စယတို့က
ဆုတ်ယုတ်သွားကြပါမူ ရှေးကအောက် သေးငယ်သွားသည် ဟူ
၍၎င်း။ ထင်မြင် နေရခြင်းတို့ကား ပစ္စယ အကြောင်းဆက်တို
ကြောင့် ပျက်ပျက်ချက် မထင်မြင်နိုင်ကြရဘဲ တဆက်တည်း
တည်ရှိနေသည်ဟု ထင်မြင်ရခြင်းတို့ကား။ ရှေးအမှုအရာနှင့်
အတူ မပျက်လို့ မဟုတ်။ နောက် ဥတုပစ္စယ အဆက် ပစ္စယပွန်တို့
ကိုသာ ထင်မြင်နိုင်ကြရပါတကားဟု(ဥဒယ ဝယ)ရှုရှင်း ဥာဏ်
အမြင် လင်းနိုင်ကြကုန်ရာ၏။ လင်းအောင် ကြံဆောင်ရှုကြည့်
ကြပါလေ။

ရှေ့ဆီမီးလျှံ မြစ်ရေ အယဉ်တို့က ပြန့်တိုင်း ပစ္စယပွန်
အဇ္ဈတ္တ အတွင်းပျက် ဗဟိဒ္ဓပျက် တခုခုတို့နှင့် တွဲဖက်၍ အထူ
တကူ ပျက်ပျက် လိုက်နေကြမှုကို အဝိညာဏကတို့မှာ ဝိပဿနာ
ရှုက အလွယ်နှင့် အဝိညာဏက ကလာပတို့ ပျက်ချက် အနိစ္စတို့
ကို ထင်မြင်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်တည်း။ ဝါ၊ ထင်မြင်နေအောင်
မကြာမကြာ အခါခါ ရှုကြလေ။ ။ဤအဝိညာဏက အကောင်

အထည် ဝတ္ထုတို့ ဥတုပစ္စယ အကြောင်းတခုတည်းသာ ရှိကြ
 သော်လည်း ရေ-မြေ လေ-ကလာပ်တို့မှာပါသည့် ဥတုပစ္စယ
 နှင့်တကွ ထိုထိုဝတ္ထုအတွင်းရှိ ကလာပ်တိုင်းတို့မှာပါသည့် ဥတု
 ပစ္စယတို့ကပါ အကြောင်းဆက်နေသောကြောင့် ပျောက်ပျက်
 ချက် မထင်မြင်ရဘဲ တဆက်တည်း တည်နေသည်ဟု ထင်မြင်နေ
 ရသော ရှေ့ ရှေ့က မျက်စေ့ လည်ခြင်းနှင့် ငယ်မှတ်ခြင်းများကို
 ပယ်ရှား၍ ထိုထို မိမိတို့အတွင်း အပ အမူအရာပျက် တခုခုတို့
 နှင့် အတဲလိုက် အတဲလိုက် ပစ္စုပ္ပန် ရုပ်နာမ်တို့ ပျက်ပျက်လိုက်
 နေကြ၏ဟု အတည်ကြည်ရှုကြပါလေ ယောဂီမြတ်တို့။ ။

ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိ အကောင်အထည်တို့မှာကား အဋ္ဌဓမ္မတို့၏
 (သမ္မဟဃန)နှင့် ရှေ့နောက်ဆက်လက်နေကြသော (သန္တတိ
 ဃန)တို့ ဆက်လက်နေကြသောကြောင့် ဤ အကောင်အထည်
 ကြီး အမြဲတည်နေကြသည်၌ (ပွားသိ)အရဖြင့် ဃနနှင့်ကလာပ
 ခဲ့၍ ရှုကြည့်က (ကလာပ)တွင် (ဃန)ဝင်သည်ကို တွေ့မြင်နိုင်
 ၏။ ထိုးထွင်းသိအရဖြင့် ထိုထို ကလာပတို့သည် (သဘောမျှ
 သက်သက် ပျက်ပျက်)လိုက်နေကြသည်ကို ရှုကြည့်က (သန္တတိ
 ဃန)နှင့် ဆက်လက်၍ ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်၏။ ။
 ဤဃန ၂-ရပ်တို့ လှည့်ပတ်နေမှုကို မျက်မြင် ဥာဏ်တွေ ဖြစ်ကြ
 အောင် သဲမှတ်ပေါက်က သဲချောင်း ချ၍ပြုပါမူ သဲမှန် အဆင့်
 အဆင့် ဇာတ်သိမ်း၍ ကျကျသွားသော်လည်း နောက်ဆက် သဲ
 (သန္တတိ) ဃနတို့က တဆက်တည်း ဇာတ်ထွက်၍ ဆက်ဆက်
 နေကြသောကြောင့် အပျက် အပြတ်တို့ကို မထင်မြင်ကြတော့ဘဲ
 သဲမှတ်ထဲက ထွက်ကျရန် သဲမှန်တို့ ရှိနေသည့် သဲပစ္စယကြောင့်
 တနေ့လုံး တရက်လုံး တဆက်တည်း ကျနေကြသည်ဟု သာမန်

ကြည့်သူတို့ နောက်အသစ် ကျကျ လာကြသည့် ပစ္စုပ္ပန်သဲ
 အဆင်းကိုသာ မြင်နေကြရ၏။ ထိုသို့ပင် ထင်မြင်ကြသော်လည်း
 ထိုကဲ့သို့ စေ့ စေ့ ကြည့်သူတို့မှာကား တဆက်တည်း မဟုတ်
 နောက်ထပ် ထပ်ကျသည့် သဲ (သန္တတိဃန) ကိုသာ ထင်မြင်ကြ
 သည်ကို ရှေ့ ကကျသောသဲတို့မပျက်သောကြောင့်သာ တဆက်
 တည်း ထင်မြင်နေကြတာမဟုတ်ဟု ဥာဏ်မှာ ထင်မြင်ရတာလို
 တကမ္ဘာလုံး ရှိရှိသမျှ သဝိညာဏက အဝိညာဏ် ဃန ပညတ်
 တို့မှာလည်း နောက်ဆက် (သန္တတိဃန) တို့ကို မြင်ရသော
 ကြောင့်သာမပျက်ဟု ထင်နေကြရပါကလားဟု အားလုံး ရှိရှိ
 သမျှ (ဃန) မှားတို့ကို ဖယ်ရှား နိုင်ကြ ပေလိမ့်မည်သတည်း။
 ဝါ။ ဖယ်ရှားနိုင်အောင် မကြာမကြာ အခါ၌ ရှုကြည့်ကြပါ
 လေ ယောဂီမြတ်တေ့တို့။

အောင်ပုဒ်လင်္ကာ

ဖြစ်ပွားပျက်မှု၊ အစုံရ၊ ဥဒယဗွယ် ဥာဏ်။ ။

အပျက်ကိုသာ၊ ရှုတုံပါ၊ သညာဘင်္ဂ ဥာဏ်။ ။

(ဆဋ္ဌမရက် ဟောစဉ် ကျင့်စဉ် ပြီး၏။)

သတ္တမရက်

ဝိပဿနာ အလုပ်ပေး ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်

၂၅။ ဘင်္ဂဉာဏ် ရှုရန်အချက်

ဤ ဘင်္ဂဉာဏ် ဆိုသည်ကား ထိုထို ရုပ်နာမ်တို့၏ အဖြစ်ကို မရှုဘဲ အပျက်ကိုသာ ရှုသောဉာဏ်ထို ဆို၏။ ရှေ့ သမ္မသန ဉာဏ်မှာ ခြေတလှမ်း၌ တခါစီ ပျက်ကို ရှုရ၏။ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်မှာ ခြေတလှမ်းစီတို့၏ အစနှင့် အဆုံးတို့ ဝါ၊ အဖြစ်နှင့် အပျက်တို့ကို ရှုရ၏။ ဤဘင်္ဂဉာဏ်ကား ရှေ့ ထိုးထွင်းသိ (ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ)က သက်ရှိ သက်မဲ့ အားလုံးတို့မှာ ဃန ကလာပတို့ သည် သဘောမျှသက်သက် ဓာတ်မီးလောင်၍ အလွန် အပျက် မြန်လှသည်တက်ကိုသာ ထင်မြင်လာနိုင်ကြအောင် ပြခဲ့ အား ထုတ်ခဲ့သောကြောင့် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်တွင် အဖြစ်ကို မမြင်တော့ ပဲ ပျက်ပျက် လိုက်နေသော ဘင်္ဂဉာဏ်ဘက်သို့သာ တက်တက် သွားတော့၏ဟု သိအပ်၏ ယောဂီမြတ်တော်တို့။

၂၆။ သုံးချက်ပျက်တို့ကိုရှုရပုံ

ဤ ဘင်္ဂဉာဏ်အရ ခြေလှမ်းတလှမ်း ၃ ချက်ပျက်တို့ကို ရှုရ ပုံကား ယခု ရုပ်လိုသောစိတ်နှင့် ရုပ်နေသော မိမိ ရုပ်အစုတို့၏ သဘောမျှသက်သက် ပျက်လွယ်ချက်တို့ကို ရှေ့ ထိုးထွင်းသိက ပြခဲ့သည်အတိုင်း ရှုကြည့်၍ အရှေ့အထား မခံနိုင်သည့်အချက် တို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် မိမိ ပြူးပြူးကြည့်၍ ခြေလှမ်း တဘက်စီကိုသာ ရှုလိုပဲ ။ ယခု နှုပ်လာသော ခြေလှမ်းအမှုအရာသည် ခြေနှင့်

တဲ့လျှင် တခါပျက်ရှု ရှေ့သို့ လှန်သွားလျှင် တခါပျက်ရှု
 အောက်သို့ချလျှင် တခါပျက်ရှု မိမိနှုတ်ကလဲ တဲ့ပျက် လှန်
 ပျက် ကျပျက်ဟုဆို၍ စကြံနိဿာသွားပါလေ။ ။ ဤ သုံးပါးပျက်
 တို့တွင် ခြေနှစ်ရာမှ ရှေ့ခြေနှင့် တဲ့သည့်အချက်ကိုသာ ဝရုစိုက်
 ၍ ရှုပါ မထင်နိုင်မူ ရှေ့ခြေလှမ်းကို၎င်း အောက်မြေကို၎င်း
 ထိ၍ထိ၍ တဲ့ပျက်ကိုရှုပါ။ ရှေ့သို့ လှန်ပျက်ကို၎င်း မျက်မြင်ဖြင့်
 ပင် သိနိုင်၏။ ဤရှေ့က ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ညာခြေလှမ်းမှာ
 ၃ ချက်မျက်ကို မကြာခင် ယခု သွားဆဲမှာပင် မြင်နိုင်၏။ ဝါး
 မြင်အောင်ကြည့်ကြပါလေ။

ဤသို့ စာဘက်မြင်ပြီးမှ ဘယ်ခြေလှမ်း ၃ ချက်မျက် တို့ကိုလဲ
 ထို့အတိုင်း ရှုကြည့်က မကြာခင် ယခု စကြံနိဿာဆဲမှာပင်
 မြင်အောင်ရှုပါ ဤခြေတလှမ်း ၃ ချက်မျက်တို့ကို ဘယ်ဘက်
 စာလှည့်စီ ညာဘက်စာလှည့်စီ ပြောင်း၍ ရှုတိုင်း ထင်မြင်လာ
 မူ ဘယ်ညာ ၂ ဘက်လုံး ခပ်လေးလေး လှမ်း၍ လှမ်း၍ တဲ့
 ပျက် လှန်မျက် ကျပျက် ဝါ ကဲ့-လှန်-ကျ ဟု ရှုသွားပါမူ
 ယခု စစဦး အလုပ်ပြရင်းပင် ဘယ်ညာ ၂ ဘက်လုံး ၃ ချက်ပျက်
 စီ ထင်မြင်နိုင်၏ဟုတ်ပါလေ။

ဤအပျက်ရှုသည့် ဘင်္ဂဉာဏ် အရကို မိုးရွာဆဲအခါ ထိုထို
 ရေအပြင်မှာ ရေစည်ပေါင်းတို့ ဖြစ်ပျက် နေကြတာလောက်
 အမြန်ကို ပြသည်တို့နှင့် ယခု ဘင်္ဂဉာဏ် ၃-ချက် အပျက်တို့နှင့်
 ကိုက်ညီကြ၏ဟု သိကြပါလေ။ ။

တနည်း သဲချောင်း သန္တတိချ၍ စေ့စေ့ ကြည့်သော
 အခါ ထိုသဲချောင်းအတွင်းက သဲမှုန်တို့ အနည်းငယ်စီ ရှေ့ရှေ့
 သွားသည်ကို၎င်း၊ နောက်ဖက်ကလည်း အနည်းငယ်စီ ပျက်ပျက်

ပျောက်ပျောက် မရှိမရှိ လိုက်နေသည်ကို၎င်း မျက်မြင်ဥာဏ်
တွေ သိရှိနိုင်သလို မိမိရုပ်နာမ်စုကြီးတို့ ရှေ့ဘက်သို့ ရှေ့ရှေ့
တက်သွားသည်ကို မျက်မြင်ပင် သိရ၏။ မိမိ နောက်ဘက်
ကလည်း မရေတွက်နိုင်အောင်ဒလဟောကြီး ပျက်ပျက်ပျောက်
ပျောက် မရှိ မရှိ လိုက်နေကြသည်ကိုလည်း ဥာဏ်ဖြင့် သိမြင်
နိုင်ကြပါ၏။ ဝါ၊ သဲချောင်း ပျက်သည့်အတူ ထင်မြင်နိုင်အောင်
အခါခါ ရှုကြပါလေ အများပျက်ကို သိလိုသူယောဂီတွေတို့။

ဤဘင်္ဂဥာဏ် အသားကျ ထင်မြင်နေရပုံကား ထိုထိုသွား
လာလုပ်ကိုင်သော အမှုအရာတိုင်းတို့မှာ ရှေ့က ခြေလှမ်း
တလှမ်းမှာ အကျော် အခံ ၂ တန် တေ့ပျက်တို့ကို ရှုသော
နာမ်နှင့်တကွ တပြိုင်နက်အပျက်တို့ကို မြင်ရတာလို ယခု အမြန်
ပျက်တို့မှာလည်း ဗဟိဒ္ဓ အာရုံပျက်တို့ကိုပါ တဲ့၍ တဲ့၍ ရှုသော
နာမ်နှင့်တကွ ၂ တန် ပျက်တို့ကို ထင်မြင်၍ ထင်မြင်၍ ရှုနိုင်
ပါမူ ဘင်္ဂဥာဏ် အသားကျပြီ ပိုင်ပြီဟု မှတ်ကြပါလေ။
ပိုင်နိုင်အောင်လည်း အားသစ်ကြပါလေ။ ကြင်း ဣရိယာပုတ်
၃-ပါးတို့ကား ထွက်သက်ဝင်သက် အမှုအရာတို့နှင့် အမြန်ပျက်
ထင်အောင် ရှုကြပါလေ ယောဂီမြတ်တွေတို့။

ဤ ၂ တန်ပျက် ဘင်္ဂဥာဏ်ကို ဣရိယာ ပုတ်တိုင်းတို့မှာ
ရှုကြည့်တိုင်း ထင်မြင်လာလျှင် သက်ရှိသက်မဲ့ အလုံးစုံသော
ရုပ်နာမ်တို့၌ ဘေးကြီးတွေ အပြစ်ကြီးတွေ ငြီးငွေ့ဘယ်ကြီးတွေ
အမြန် ကျွတ်လွတ်ဘယ်ကြီးတွေ အလို့လို တိုးတက်မြင်လာရာမှ
အထက်အထက် ဥာဏ်ကြီးတွေ ဘက်သို့ ကူးတက်၍ သွားနိုင်
ကြ၏။ ဤသို့မှကူး တက်မသွားပါမူ ဘယဥာဏ် စသည်ဖြစ်
အောင် အားထုတ်ကြရ၏ ဟု သိကြပါလေ ယောဂီမြတ်တွေတို့။
ဘင်္ဂဥာဏ်ပြီး၏။

အဋ္ဌမရက်

ဝိပဿနာအလုပ်မေး ကျင့်စဉ်ဟောစဉ်။

၂၆။ ဘယဉာဏ်၌ သတိပြုရန်။

ဤဘယဉာဏ်၌ ဒုက္ခဘေးတို့ ၂ မျိုးရှိကြောင်းကို

ဒုက္ခသစ္စံ ဒုက္ခန္တိ ကာယိကံ ဒုက္ခံ စေတသိကံ ဒုက္ခံ ထပေတှာ အဝေသေသံ ဒုက္ခသစ္စံ၊ န ဒုက္ခံ။ ကာယိကံ ဒုက္ခံ စေတသိကံ ဒုက္ခံ ဒုက္ခဉ္ဇေဝ ဒုက္ခသစ္စဉ္ဇ။

ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခံသစ္စာ မည်၏။ ဒုက္ခံ၊ မည်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကာယိကံ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲကို၎င်း။ စေတသိကံ ဒုက္ခံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ဒေါမနဿ ဝေဒနာ ဆင်းရဲကို၎င်း။ ထပေတှာ၊ တဏှာနှင့်တကွ ပယ်ထား၍။ အဝေသေသံ၊ ကြွင်းသောဘုံ ဥပါး၌ ဖြစ်သော ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ်တရားသည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ နဒုက္ခံ၊ ကျင့်နာခံခက်သော ဒုက္ခမဟုတ်။ ကာယိကံ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်၎င်း၊ စေတသိကံ၊ ဒုက္ခံ။ စိတ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်၎င်း။ ဒုက္ခဉ္ဇေဝ၊ ဒုက္ခလည်းမည်၏။ ဒုက္ခသစ္စဉ္ဇ၊ ဒုက္ခသစ္စာလည်း မည်၏။ ။ဟု-

သစ္စယမိုက် ပါဠိတော်မှာ ဘုရား ဟောတော်မူတိုင်း ကာယိက ဒုက္ခဘေး စေတသိက ဒုက္ခဘေးတို့သည် (မသာယာ အပ်ခြင်း လက္ခဏာ) ရှိသော ဒုက္ခမည်၏။ ဤဒုက္ခ ၂ မျိုးတို့နှင့်

တဏှာကြည့်သော ဘုံ ၃ ပါး၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ် အပေါင်းတို့သည် ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ကျင့်နာ ခံခက်သော ဒုက္ခမဟုတ်ဟု သိအပ်၏။ ။ ဤသို့ ဒုက္ခ မဟုတ်ခဲ့လျှင် အဘယ်သို့လျှင် ဒုက္ခသစ္စာ အစစ်မည်ပါသနည်း။

ဤ ဒုက္ခသစ္စာ၌ပါသော ဒုက္ခနှင့် ဒုက္ခဝိပဿနာ၌ပါသော ဒုက္ခတို့သည် မငြိမ်းတဲ့သဘော၊ တေးမကင်းတဲ့သဘော၊ မအေးချမ်းတဲ့သဘော လက္ခဏာ ရှိသောကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာသာ မည်၏။ ဤ ဒုက္ခသစ္စာ တေးတမျိုးနှင့် ရှေ့က ကာယိက စေတသိက ဒုက္ခဘေးတို့ပါ ၂ မျိုးရှိရာတွင် ကာယိကဒုက္ခ စေတသိက ဒုက္ခတို့ကား ဒုက္ခလည်းမည်၏။ ဒုက္ခသစ္စာလည်း မည်၏ ဟု ဤယခိုက် ပါဠိတော်အတိုင်း သိရသဖြင့် အချို့သော အယူဝါဒမှာ ဒုက္ခ ဝိပဿနာ ထင်လာမှုကိုယ်မှာလည်း မခံမရပ်နိုင်အောင် နာကျင်ကိုက်ခဲသည့် ကာယိကဒုက္ခ ဖြစ်လာသည် ဟူ၍ ၎င်း ဒုက္ခပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာလည်း ဖြစ်လာသည် ဟူ၍ ၎င်း ထင်မှတ်ပြောဟောကြခြင်းကို လေးလေးနက်နက်ကြီး စဉ်းစားကြလေ။ ဖြစ်ဆဲဒုက္ခကို ဝိပဿနာရှုမှုကား ဝေဒယိတ ဒုက္ခသည်ပင်လျှင် ဒုက္ခဝိပဿနာ ဖြစ်နိုင်ပါ၏ဟူ၍ မှတ်ကြံပါလေ သူတော်ကောင်းတွေတို့။

၂၇။ ဘယဉာဏ်ရူရန်

ဤ အထက်ကဖော်ပြခဲ့သော ကာယိက ဒုက္ခ စေတသိက ဒုက္ခနှင့်တကွ ဘုံ ၃ ပါး၌ဖြစ်သော သက်ရှိသက်မဲ့ ရုပ်နာမ်တို့သည် ဝိပဿနာဉာဏ်မှာ ထင်လာကြသည့်အတိုင်း၊ ခဏမစဲ

အမြဲပျက်ပျက်နေကြသည့် ဘေးကြီးတို့ သင့်နေကြ သည်ကို
ဉာဏ်နှင့်မိမိ ပြူးပြူးကြည့်၍ ရှေ့က အစုံပျက်ကြသည့် အင်္ဂ
ဉာဏ်မှာ စိတ်စိုက်ပါ၍

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဘယာ။ ။

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် သင်္ခါရ
ကလာပ တရားတို့သည်။ ဘယာ၊ ဘေးကြီးတွေ သင့်သင့်
နေတဲ့ဒုက္ခ။ ဘေးကြီးတွေ သင့်သင့်နေတဲ့ ဒုက္ခဟု စင်္ကြံ
စသည်ဖြင့် မကြာမကြာ အခါခါ ထင်မြင်အောင် ရှုကြ
ပါလေ။

ရှေ့က ရုပ်နာမ်တို့ကို ကလာပနှင့် ရှုကြည့်လာသည့်အတိုင်း
သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက်နေကြသော ကလာပတို့ကို
ထင်မြင်အောင် သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနက်၌ ရုပ်နာမ်သင်္ခါရ ကလာ
ပ သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နာနေကြသော တရား
တို့သည် ဟု အနက်ကို သိစေလိုက်၏။

ဤဉာဏ် စသည်တို့၌ ရုပ်နာမ်တို့သည် အကြောင်း သင်္ခါရ
တို့ကြောင့် ဖြစ်ကြသောကြောင့် (သဗ္ဗေ ရူပဓမ္မာ နာမဓမ္မာ
ဘယာ) ဟု မပြုဘဲ သိမှတ်လွယ်စေခြင်း အကျိုးငှာ “သဗ္ဗေ
သင်္ခါရာ ဘယာ” ဟူ၍ သာ ပြအပ်ပါသည်။

(ဘယဉာဏ် ပြီး၏။)

၂၀။ အာဒိနဝဉာဏ်ရှုရန်

သံသရာ ကမ္ဘာအသင်္ချေတို့က မိုက်မှားပြီးသော ကံဟောင်း အစားစားတို့က အဏုမြူမျှ ဖြစ်ထား၍ မိမိတို့ကို ဝိုင်းအုံကြမူ စကြာဝဠာ တသိန်းမက ဝိုင်းအုံ၍ နှက်ရန် ရှိကြမည်ကိုသိ၍ ၎င်း ရှေ့သို့ မိုက်ခွင့်ရှိသမျှ မိုက်ကြမည်ကိုမဆိုထားနှင့်ဦး မကောင်း သည့်ဘက်သို့ မထွက်ရအောင် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဘုရား ရှိခိုးရာမှာ တောင် တရုံးကန်တည်း တရုံးကန်၍ ထွက်နေ ကြထားများကို စမ်းကြည့်သတို့ သိရှိကြရသောကြောင့် အခွင့်ရှိသမျှ မိုက်မှား ကြမည်ဟု ဒုစရိုက်က သစ် အသင်္ချေဘေးကြီးတွေ တို့ကလည်း ရှေ့ကဆီးနေကြမည်ဖြစ်လတံ့။ မိမိ အပြစ်ကြီးတွေ တို့ကို၎င်း ဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်၍ သိ၍ ရှေ့ကနာမ်နှင့်တကွ အစုံပျက် ရှုသည့် ဘင်္ဂဉာဏ်မှာ စိတ်စိုက်ပါ၍

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အာဒိနဝါ။ ။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော တရားတို့ သည်။ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်ကြီးတွေ သင့်သင့်နေတဲ့ ဒုက္ခ”ဟု စကြိုန် စသည်တို့ဖြင့် မကြာမကြာအခါခါထင်မြင်အောင် ရှုကြ ပါလေ ယောဂီမြတ်တွေတို့။ ။

(အာဒိနဝဉာဏ် ပြီး၏။)

၂၉။ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ရှုရန်

ရှေ့ဉာဏ် ၂ ပါးတို့ကို ထင်ရှားစွာ ထင်မြင်သူတို့သည် ဘုံ ၃ပါးတို့၌ ပျင်းမုန်း ပြီးငွေ့ မပျော်မေ့ခြင်းကို ဖြစ်လာ

နိုင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်သည်ကို ဥာဏ်နှင့်မိမိ ပြူးပြူးကြည့်ပြီး ရှေ့က နာမ်နှင့်တကွ အစုံပျက် ရှုသည့်ဘင်္ဂဉာဏ်မှာ စိတ်စိုက်ပါ၍။

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ နိဗ္ဗာနိန္ဒာ။ ။

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် သင်္ခါရ ကလာပ သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော တရားတို့သည်။ နိဗ္ဗာနိန္ဒာ၊ အလွန်ပျင်းတူယ် ကောင်းတဲ့ ဒုက္ခ အလွန်ပျင်းတူယ်ကောင်းတဲ့ဒုက္ခ။ ဝါ၊ အလွန်မုန်းတူယ်ကောင်း တဲ့ ဒုက္ခ။ ဝါ အလွန်ငြီးငွေ့ တူယ်ကောင်းတဲ့ ဒုက္ခ။ ဝါ၊ အလွန် မပျော်တူယ်ကောင်းတဲ့ ဒုက္ခ ဟု စကြံ့န်စသည်ဖြင့် မကြာမကြာ အခါခါ ထင်မြင်အောင် ရှုကြပါလေ။ ။

(နိဗ္ဗာနိန္ဒာဉာဏ်ပြီး၏။)

၃၀၊ မုဇ္ဈိတုကမ္ပတာဉာဏ်ရှုရန်။

ဤနိဗ္ဗာနိန္ဒာဉာဏ်ဖြစ်ကလည်း ထိုထိုလုံ ၃ ပါးကြီးတို့ အမြန် လှုတ်လိုသော မုဇ္ဈိတုကမ္ပတာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်၏။ ဤမှာလည်း ဘင်္ဂဉာဏ်မှာ စိတ်စိုက်ပါ၍။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ မုဇ္ဈိတုကမ္ပတာ။ ။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ။ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ် နာမ်သင်္ခါရ ကလာပ သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော တရားတို့သည်။ မုဇ္ဈိတုကမ္ပတာ။ အမြန် ကျုတ်လှုတ်တူယ် ကောင်းတဲ့ ဒုက္ခ အမြန် ကျုတ်လှုတ်တူယ်ကောင်းတဲ့ ဒုက္ခ ဟု စကြံ့န်စသည်တို့ဖြင့် မကြာမကြာ အခါခါ ထင်မြင်အောင် ရှုကြပါလေ။

(အဋ္ဌမရက် ဟောစဉ် ကျင့်စဉ်ပြီး၏။)

နဝမရက်

ဝိပဿနာအလုပ်မေး ကျင့်စဉ်ဟောစဉ်။

၃၁။ အတ္တံ အနတ္တံ ခဲ့ပြချက်။

ရှေ့ ပြခဲ့သော ဘယ အာဒိနဝ နိဗ္ဗိန္ဒ မုဉ္ဇိတုကမ္ပတာ ဉာဏ်တို့ ထက်သန်ကြ၍ ဤဘုံ ၃ ပါးကြီးမှ အမြန် ကျွတ် လွတ်ရန် (၆၂)ပါးသော ဝိပဿနာ ဉာဏ်တို့ဖြင့် တဖန်ပြန်၍ အားထုတ်သော ဉာဏ်ကို ပဋိသင်္ခါဉာဏ်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။

ပဋိသင်္ခါဉာဏ်။

ဤဉာဏ်တို့ကို ပြရခြင်း၏ အလိုကို ထင်ရှားအောင် ပြဆို ဦးအံ့။ ပုထုဇဉ် ရှိရှိသမျှတို့သည် ရုပ်နာမ် ခန္ဓာ ကလာပတို့ ဌာသင်း ထို့မှ အလွတ်ဌာသင်း အနှစ်သာရ အတ္တဟု ယူကြ၏။ ဝါ။ ငါ သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမ သနအတ္တဟူ၍လည်း ယူကြ၏။ ထိုသို့ စွဲမြဲယူဆချက်ကို အတ္တဒိဋ္ဌိ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်၏။ ဤအတ္တကို မြန်မာဘာသာအားဖြင့် ထာဝရတရား အသက်ဝိညာဉ် လိပ်ပြာ ငါ ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဆိုကြ၏။ ဤခေါ်ဆို အပ်သော မိစ္ဆာဝါဒိတို့ ကြံဆသည့် အတ္တကို မြတ်စွာဘုရားက န မြစ်၍ အနတ္တဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤအနတ္တပုဒ်၏ ဝိပြိုဟ်ကို နအတ္တာ-အနတ္တာ။ ။

ဟု ဆို၍ ဤအတ္တပုဒ်၏ အနက်ကိုလည်း အဋ္ဌကထာများက အတ္တာတိ သာဓော။ ။

ဟု ဖွင့်ဆိုသည်အတိုင်း။

အတ္တာ၊ အနှစ်သာရအတ္တ ဃနအတ္တသည်။ နမဟုတ်။ ။ဟု
ဘာသာပြန်၍ ဤသာရအတ္တ ဃနအတ္တ ၂ ပါး တို့တွင်
မိစ္ဆာဝါဒီတို့ ယူဆသော အနှစ်သာရ အတ္တ အရကို။

အတ္တာ နိစ္စေါ ဓုဝေါ သဿတော အဝိပရိဏာမဓမ္မော။

အတ္တာ၊ မိစ္ဆာဝါဒီတို့ ယူဆသော အနှစ်သာရအတ္တသည်။
နိစ္စော၊ အခါခပ်သိမ်း မြဲနေနိုင်၏။ ဓုဝေါ၊ ခိုင်မာနေနိုင်၏။
သဿတော၊ ထင်ရှားနေနိုင်၏။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ မဖောက်
မပြန်ဘဲ တည်မြဲနေနိုင်၏။

ဟု ဝိဘင်းနှင့် မူလပဏှာသ ပါဠိတော်၌ ဘုရားဟောတော်
မူ၏။ ဤမိစ္ဆာဝါဒီတို့ ယူဆသော အနှစ်သာရ အတ္တတို့သည်
ပရမတ် ပညတ်တို့၌လည်း မရှိ၊ ၎င်းမှ အလွတ်လည်း မရှိသော
ကြောင့် ကြံဆကာ မတ္တ ဖြစ်ကုန်၏ ဟု ဟောတော်မူတိုင်း
သိကြပါလေ။

တနည်း ဃနအတ္တကို

အတ္တာ သာမိ နိဝါသီ ကာရကော ဝေဒကော
သယံဝသီ။

အတ္တာ၊ မိစ္ဆာ ဃနအတ္တသည်။ သာမိ၊ ဤလောကကို အစိုး
ရသောသူတည်း။ နိဝါသီ၊ အမြဲတည်နိုင်သောသူတည်း။ ကာ
ရကော၊ အမှုခပ်သိမ်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်သောသူတည်း။ ဝေဒကော၊

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်တရားတော်ကြီး ၅၅

သုခ ဒုက္ခကိုခံစားနိုင်သောသူတည်း။ သယံဇာတ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေနိုင်သောသူတည်း။

ဟု မိစ္ဆာဝါဒိတို့ ယူဆသော အတ္တအရကို ဝိသုဒ္ဓိဂ် ပဋိ သတ္တဝါဒါနီ အဋ္ဌကထာတို့က ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ဤဃနအတ္တ (၅)ချက်တို့သည် သမုတိ သစ္စာနယ်မှသာ ရှိနေကြသည် အတိုင်း မယူကြဘဲ ပရမတ္ထ သစ္စာ သက္ကာယမှာပါ မှား၍ ယူဆသောကြောင့် ပရမတ်မှား သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်၏ဟု သိကြ ပါလေ။ ဤသို့ ရှေ့ကပြခဲ့သော အနတ္တပုဒ်မှာ ပါသည် အတ္တ ပုဒ်၏ (သာရ)ဟူသော အနက်အရဖြင့် ရုပ်နာမ် သင်္ခါရ ကလာပတို့ကို ငါစသည်ဘဲဟု ထင်မြင်နေကြမှု အတ္တဒိဋ္ဌိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ကြရသလို ရှေ့ကပြခဲ့သော အတ္တာ နိစ္စေါ ဓု ဝေါ သဿတောအဝိပရိဏာမဓမ္မာတို့၏ အနက်အရတို့ဖြင့် ရုပ်နာမ်သင်္ခါရ ကလာပတို့ကို ငါမြဲနေနိုင်၏ဟု ထင်မြင်မှု နိစ္စ သာရ အတ္တဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ ငါ့ခိုင်မာနေသည် ဟု ထင်မြင်မှု ဓုဝသာ ရ အတ္တ ဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ ငါ အခါခပ်သိမ်း ထင်ရှားရှိနေနိုင်သည် ဟု ထင်မြင်မှု သဿတ သာရ အတ္တဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ ငါမဖောက် ပြန်နိုင်ဘူးဟု ထင်မြင်မှု အဝိပရိဏာမ သာရအတ္တ ဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။

တနည်း အဋ္ဌကထာတို့တွင် ပြသည် ၅ ချက်အတိုင်း ရုပ် နာမ်သင်္ခါရ ကလာပတို့ကို ငါ အစိုးရသူတည်းဟု ထင်မြင်မှု သာမိဃန အတ္တဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ ငါအမြဲ တည်နေနိုင်သူတည်းဟု ထင်မြင်မှု နိဝါသိဃန အတ္တဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ ငါပြုလုပ်နေနိုင်သူ တည်းဟု ထင်မြင်မှု ကာရက ဃနအတ္တ ဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ ငါ သုခ ဒုက္ခတို့ကို ခံစားနေနိုင်သူတည်းဟု ထင်မြင်မှု ဝေဒကဃန

အတ္တဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ ငါ့အလိုကို လိုက်စေနိုင်သူတည်းဟူ ထင်မြင်မှု သယံဇာတ သန အတ္တဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ ဤအတ္တဒိဋ္ဌိပြု ၉ ဌာန တို့ကို သူတို့ ယူဆသည်အတိုင်း မဟုတ်မမှန်သည်ကို (န) မြစ်၍ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် အနတ္တ လက္ခဏာသုတ်ဖြင့် အနတ္တဟု ဟောပြောတော်မူ၏။

၃၂။ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်ရှုကြည့်ရန်

ဤဉာဏ်ရှုရန်မှာ ဘာဝနာ (၆၂)ပါး ပြသော်လည်း အတိုကြိုက်သူများ ဝန်လေးမည်စိုးသောကြောင့် လိုရင်း ၃ပါး မျှကိုသာ ပြအပ်ပါသတည်း။

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနတ္တာ တုစ္ဆာ သုညာ တို့ပေတည်း။ အနတ္တအနက်ကို ပုဒ်ရင်းဝိဂြိုဟ်အရ အနှစ် အတ္တမဟုတ်ဟူသော အနက်နှင့် တိတ္တိတို့ ကြံဆအပ်သော အတ္တ ၉ ချက်ကို (န) ဖြစ်၍ (၁၀)ချက် ပွားရမည်။

ပဋိသင်္ခါဉာဏ် တို့မှာလည်း ရှုကြည့် ပွားများလိုသော အကောင်အထည်တို့၏ (သန ကလာပ)တို့ကို၎င်း ထိုးထွင်းသိ ‘သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက်’ လိုက်နေကြသည်တို့ ခြားဦးစွာ ရှုကြည့်ကြပြီးမှ ထိုအပျက်တို့၌ ဉာဏ်ဖြင့် ပြူးကြည့်၍ သိ၍ ဆိုင်ရာဉာဏ်တို့ကို ပွားများ အား ဘါလေ ယောဂီမြတ်တော်တို့။

ဒု သင်္ခါရာ အနတ္တာ။ ။

ဒုသင်္ခါရာ။ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ မျှသက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သင်္ခါရ သည်။

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်တရားတော်ကြီး ၅၇

၁။ အနတ္တော။ ။အနှစ် အတ္တမဟုတ် အနှစ် အတ္တ မဟုတ်။

၂။ နိစ္စော။ ။မြဲနေနိုင်တဲ့ အနှစ်အတ္တမဟုတ် မြဲနေနိုင်တဲ့ အနှစ်အတ္တ မဟုတ်။

၃။ ဓုဝေါ။ ။ခိုင်မာနေနိုင်တဲ့ အနှစ် အတ္တ မဟုတ် ခိုင်မာနေနိုင်တဲ့ အနှစ်အတ္တမဟုတ်။

၄။ သဿတော။ ။ထင်ရှားရှိနေနိုင်တဲ့ အနှစ်အတ္တ မဟုတ် ထင်ရှားရှိနေနိုင်တဲ့ အနှစ်အတ္တ မဟုတ်။

၅။ အဝိပရိဏာမ ဓမ္မော။ ။မဘောက် ပြန်နိုင် တဲ့ အနှစ်အတ္တမဟုတ်။ မဘောက်ပြန်နိုင်တဲ့ အနှစ် အတ္တမဟုတ်။ မဘောက်ပြန်နိုင်တဲ့ အနှစ် အတ္တ မဟုတ်။

၆။ သာမိ။ ။အစိုးရနိုင်တဲ့ ဃန အနှစ်အတ္တမဟုတ်။ ဃန အနှစ် အတ္တမဟုတ်။

၇။ နိဝါသီ။ ။အမြဲ တည်နေနိုင်တဲ့ ဃနအနှစ် အတ္တ မဟုတ်။ ဃန အနှစ် အတ္တ မဟုတ်။

၈။ ကာရကော။ ။ပြုလုပ်နေနိုင်တဲ့ ဃန အနှစ်အတ္တ မဟုတ်။ ဃန အနှစ်အတ္တ မဟုတ်

၅၀ မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး၏

၉။ ဝေဒကော။ ။ခံစားနေနိုင်တဲ့ ယခု အနှစ်အတ္ထု
မဟုတ် ယခုအနှစ်အတ္ထုမဟုတ်။

၁၀။ သယံဇာတ။ ။မိမိအလိုသို့ လိုက်စေနိုင်တဲ့အနှစ်
အတ္ထုမဟုတ်ယခုအနှစ်အတ္ထု မဟုတ်။ ။ဟု

အနတ္တ လက္ခဏာ ၁၀ ချက် တို့ကို ရှေ့က ပြခဲ့သည့် ဝါဠု
တော်နှင့်စပ်၍ ပွားများကြပါလေ။ ရှေ့ တင်္ဂဉာဏ်မှာ ပွား
ခဲ့တိုင်း အကျော်အခံနှင့် တကွ တကမ္ဘာလုံးရှိ ရုပ်နာမ်ခါတ်
ကလာပတို့ အပျက်တို့ကိုပါ တွဲဖက်၍ ရှုပါလေ။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ တုစ္ဆာ။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ
သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သင်္ခါရ
တရားတို့သည် တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီး၊ ဝါ။ ဘာမျှမဟုတ် ဘာမျှ
မဖြစ် ဘာမျှအသုံးမကျ ဘာမျှအသုံးမကျ ဟု။ ။တင်္ဂဉာဏ်
အတိုင်း တွဲဖက်၍ ရှုကြလေ။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာသုညာ။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ
သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သင်္ခါရ
တရားတို့သည်။ သုညာ သုန်းကုန်၏။ သုန်းကုန်၏။ ဝါ။ ချပ်ပျက်
ကုန်ဆုံး သုန်းကုန်၏။ ချပ်ပျက်ကုန်ဆုံး သုန်းကုန်၏။ ဟု။

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်တရားတော်ကြီး ၅၉

အကျဉ်းပွားကြလေ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ ကျင့်စဉ်စသည်တို့တွင် အကျယ်
ရေးပြထားသည်။ တို့ကို ကြည့်၍ သိ၍ ပွားများ အားထုတ်
ကြပါလေ။ ဟောပြောကြပါလေ။

ပဋိသန္ဓ်ပြာဏ်ပြီး၏။

၃၃။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် ပွားများရန်။

အမေး။ ။ဘယ်အထက် တာကိုပွားများအားထုတ်ရသနည်း။

အဖြေ။ ။အနုသယဒိဋ္ဌိ ကိလေသာကို ပျက်ရန်အတွက် ဃန
ကလာပတို့၌ လျစ်လျူ ရှု၍ ရအောင် ရုပ်နာမ်
ကလာပ သင်္ခါရတို့ကို ပွားများ အားထုတ်ကြရ
ပါသည်။

ဤ ဝိပဿနာ ယာနိကနည်းတို့ အစကပင် ပရမတ်တို့ကို
သိနည်း ၄ပါးဖြင့် အဝိညာဏကဩကာသလောက သဝိညာဏ
ကသတ္တလောက ရှိသမျှသော အကောင်အထည် ဃနပညတ်
တို့ကို ပွားသိအရဖြင့် ခြေမှုန်း၍ (ဃနနှင့် ကလာပ)တို့ကို
ခြားနား ဝါ၊ ခြားခြား-နားနားကြီး သိရှိကြပြီးလျှင် ဒိဋ္ဌိ
ဝိသုဒ္ဓိ ကင်္ခါရိတရဏဝိသုဒ္ဓိ သမ္မသန ဥဒယ-ဝယ ဘဂ္ဂ
ဘယ အာဒိနဝ နိဗ္ဗိန္ဒ မုဉ္ဇိတု ပဋိသန္ဓ် ပြာဏ်တို့ ကျအောင်
အားထုတ်လာသော ဉာဏ်တို့ကား မနောဒွါရ ပရိယုဋ္ဌာန
တို့၌ဖြစ်ကြသော ဒိဋ္ဌိကိလေသာစုနှင့်ကာယ ဝိဒ္ဓါရ ဝိတိက္ကမ

ဘုံဌာနတို့မှာဖြစ်ကြသော ဒိဋ္ဌိကိလေသာစုတို့ကိုသာ တဒဂ်
 ခေတ္တမျှ ပယ်နိုင်ကြ၏။ မိမိ ခန္ဓာအစဉ်တို့မှာ ကိန်းဝပ်နေကြ
 သော အနာသယ ဘုံဌာန၌တည်နေသော ကိလေသာတို့ကိုကား
 မပယ်နိုင်သေး၍ မယ်နိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ သတ္တဝါ တိုင်းတို့
 အလွန်အလွန်ကြီး စွဲမြဲ မှတ်ထင်လျက် ရှိနေကြသော မိမိ သူတ
 ပါး ပိုင်ရှင် ဃန အတ္တနှင့် ဆိုင်ပိုင်သည့် အတ္တနိယ ဃနများကို
 သမုတိဃန ပညတ်နယ်မှာသာ မယူဆကြဘဲ တကိုယ်လုံး
 တကောင်လုံး ရှိသမျှ ရုပ်နာမ်ကလာပတို့ကို ဝါ၊ ထိုထိုဝတ္ထု
 ပိုင်ရှင်ကြီး ဝါ၊ (ဃနအတ္တကြီး)ဟူ၍လည်း ပိုင်ရှင် (အတ္တ)
 အနေဖြင့် မှားတတ်၏။

တကန် မိမိတို့ ပိုင်ဆိုင်သော ဆွေမျိုး အပေါင်းအဖော်
 ဥစ္စာ ပစ္စည်းဟု ဆိုအပ်သော ထိုထို အတ္တနိယ ပညတ် အသီး
 သီးတို့ကိုလည်း သမုတိ ပညတ်နယ်မှာသာ မယူဆကြဘဲ ထိုထို
 ပိုင်ထိုက်သည့် ဝတ္ထုအတွင်း ရှိသမျှ ရုပ်နာမ်ကလာပတို့ကိုပါ
 ထိုထိုပိုင်ရှင်တို့(ပိုင်ဆိုင်ကြတာကြီး) ဝါ၊ ပိုင်ထိုက်သည့် (ဃန
 အတ္တနိယကြီး)ဟူ၍လည်း (အတ္တနိယ) အနေဖြင့် မှားနေတတ်
 ကြ၏ ဤသို့ မှားနေတတ်ကြသည်ကို ပယ်ဖျောက်စေလို၍

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အတ္တေန သုညာ၊ အတ္တ နိယေန သုညာ၊

ဟု ဒွိကောဋိက နည်းအရဖြင့် အားထုတ်အောင် ဟော
 ပြောကြပါလေ။

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ် တရားတော်ကြီး ၆၁

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ သဘောမျှသက်တက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သင်္ခါရ တရားတို့သည်။ အတ္တေန၊ ပိုင်ရှင်ဃန အတ္တကောင်ကြီးမှ။ သုညာ၊ သည်းကုန်၏။ ဝါ၊ ချုပ်ပျက်ကုန်ဆုံး သည်းကုန်၏။ ။ အတ္တနိယေန၊ မိမိတို့ ပိုင်ဆိုင်သည့် ဆွေမျိုး အပေါင်း အသင်း အဖော် ဥစ္စာ ပစ္စည်း တစုံတခုတည်းဟူသော အတ္တနိယ ဃန မှ။ သုညာ၊ သည်းကုန်၏။ ဝါ၊ ချုပ်ပျက်ကုန်ဆုံး သည်းကုန်၏။

မှတ်ချက်။ ။ဒွိကောဋိက စသည်တို့မှာပါသည့် (အတ္တ)တို့ကို ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိမှာကဲ့သို့ သာမည (သာရအတ္တ-ဃန အတ္တ)တို့ကို မယူကြဘဲ အတ္တနိယပုဒ်နှင့် တွဲစပ် ကြသောကြောင့် (အတ္တေန - ပိုင်ရှင်အတ္တကောင် ကြီးမှ)ဟု ဝိသေသဖော်၍ အနက်ပေးရ၏။

ဤဉာဏ်တို့မှာ (သည်း၏)ဆိုသောစကားသည် သမုတိဃန ပညတ်နယ်မှာ မရှိကုန်ဆုံး နေကြသည်ကို မဆိုလိုပါ။ (သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ)ဟု ဆိုအပ်သည့်(ပရမတ္ထ သစ္စာနယ်မှာ) အတ္တ-အတ္တ နိယတို့ သည်းနေကြသည်ကိုသာ ဝါ၊ မရှိနေကြ သည်ကိုသာ ပြအပ်ပါသတည်း။

ဤပရမတ္ထ သစ္စာတို့ကလည်း သဘောမျှ သက်သက် အမြဲ ပျက်လိုက်နေကြသောကြောင့် ထိုထို ပရမတ်တို့ ပေါင်းစပ် မိမ့် ဖြစ်ပေါ်လာကြသော အကောင်အထည် ပညတ်တို့လည်း ထိုပရမတ်တို့နှင့် တကွနက် ပျက်၍သာ လိုက်နေကြရကုန်၏။

၆၂ မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး၏

သမ္မဟဿန ပညတ်ကောင်ကြီးတို့ ပျက်သော်လည်း တဆက်
တည်း ဖြစ်လိုက်နေကြသော နောက်ဖြစ် သန္တတိ ဃနပညတ်
တို့အတွက် မပျက်ဟု ထင်နေတတ်ကြရကုန်၏။ သို့ပေမဲ့
သုညတ ဝိပဿနာ ရင့်သန်ပါမှုထိုထို အဆက်ပြတ်ခါ ရုပ်နာမ်
ကလာပ သင်္ခါရ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသည်တို့နှင့်
အတူ ပျက်အတူ ပျောက်အတူ သုန်း သုန်း လိုက်နေကြသည်
တို့ကို ထင်မြင် လာကြပေလိမ့်သတည်း။ ဝါ။ ထင်မြင်
လာအောင်ရှုကြပါလေ။

ဤဒွိကောဋိက အတိချုပ်ရူနည်း။

သတ္တဝါများ စိတ်မှာ စွဲမြဲ ထင်နေကြပါသော ပိုင်ရှင်
(အတ္တ)နှင့် ဆိုင်ပိုင်နေကြသည့် (အတ္တနိယ)တို့၌
ဒိဋ္ဌိအနုသယတို့ကို ပယ်ဖျက်ကြရန် ရူနည်းအချုပ်ကား။

အတ္တသုဉ်းရှုရန်။ ။ တကမ္ဘာလုံးရှိ သတ္တလောက ဃန
ပညတ် အကောင်ကြီးတို့ကို ရှေ့က ပွားသိအရဖြင့် အား
ထုတ်၍ လာကြသည့် အတိုင်း ဃနနှင့် ကလာပတို့ တခြားစီ
ရှိနေကြသည်တို့ကို ရှုကြည့် ထင်မြင်ပြီးမှ ဤအပေါ်ရံ ပုံသဏ္ဍာန်
ပိုင်ရှင် ဃန ပညတ်ကောင်ကြီးတို့သည် အတွင်းသား ရုပ်နာမ်
ကလာပ သင်္ခါရတို့ နယ်ထဲမှာ ကေနိမရှိ အဟုတ်မရှိကြဘဲ
သုန်း သုန်းလိုက်နေကြပါတကား။ သုန်း သုန်းလိုက်နေကြပါ
ဟုကားဟု အခါခါ ရှုကြည့်ကြပါမူ ကလာပ သင်္ခါရတို့
အထဲမှာ ပိုင်ရှင် ဃနအတ္တတို့ သုန်းတာ မရှိတာတို့ကို ထင်

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ် တရားတော်ကြီး ၆၃

မြင်နိုင်ကြကုန်၏။ ဝါ။ ထင်မြင်အောင် ရှေ့ကထင်မြင်ပေါက်
ရောက်ခဲ့တိုင်း ရှုံ့ပူ ပျက်နှင့် ဖြစ်စေ ခြေလှမ်းပျက်နှင့် ဖြစ်စေ
တွဲဖက်၍ မကြာမကြာ အခါခါ ရှုကြည့်ကြပါလေ။

အတ္တနိယသုဉ်းရူရန်။

တကမ္ဘာလုံးရှိ သတ္တလောက သြကာသလောက ဃနပညတ်
အကောင်အထည် ဝတ္ထုကြီးတို့ကို ရှေ့က ပွားသိ အရဖြင့် အား
ထုတ်လာခဲ့ကြသည့် အတိုင်း ဃနနှင့် ကလာပတို့ကို တခြားစီ
ရှိနေကြသည်တို့ကို ရှုကြည့် ထင်မြင်ပြီးမှ ဤဆိုင်ပိုင်သော
ဆွေမျိုးအပေါင်း အဖော် ဥစ္စာ ပစ္စည်းတို့ဘဲဟု ထင်မြင်နေ
ကြသော အပေါ်ရံ ပုံသဏ္ဍာန် အကောင်အထည် ဃနအတ္တ
နိယ ပညတ်ကြီးတို့သည် ထိုထို အတွင်းသားရှိ ရှုပ်နာမ်
သင်္ခါရနယ်ထဲမှာ ကေနမရှိ အဟုတ်မရှိကြဘဲ သုဉ်း သုဉ်းလိုက်
နေကြပါတကား သုဉ်း သုဉ်း လိုက်နေကြပါနေကြတကား ဟု
အခါခါ ရှုကြပါမူ ကလာပ သင်္ခါရတို့ အထဲမှာ ဆိုင်ပိုင်သည့်
ဆွေမျိုး အပေါင်းအဖော် ဥစ္စာ ပစ္စည်းတို့တည်းဟူသော အတ္တ
နိယ ဃနတို့ သုဉ်းတာ မရှိတာတို့ကို ထင်မြင်နိုင်ကြကုန်၏။
ဝါ။ ထင်မြင်လာအောင် ရှုံ့ပူ ပျက်စသည်တို့နှင့် တွဲဖက်၍
မကြာမကြာ အခါခါ ရှုကြည့်ကြပါလေ။

စတုကောဋီက ရူရန်

စတုကောဋီကအရ၊ နာဟံ နက္ခမိ နကဿမိ စသည်ဖြင့်
အဋ္ဌကထာပြသော ပါဠိအနက်တို့ကိုကြည့်၍ သိရန်ခက်သော

ကြောင့် ၎င်းအဓိပ္ပာယ်အရအတိုင်း နားလည် လွယ်နိုင်သော အချက်တို့ကိုသာ ထုတ်၍ပြပေအံ့သတည်း။

၁။ ။သဗ္ဗေသင်္ခါရာ မမ အတ္တေန သုညာ။

၂။ ။မမ အတ္တနိယေန သုညာ။

၃။ ။သဗ္ဗေသင်္ခါရာ ပရအတ္တေန သုညာ။

၄။ ။ပရအတ္တနိယေန သုညာ။

၁။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေ ကြသော သင်္ခါရတရားတို့သည်။ မမအတ္တေန၊ ပိုင်ရှင်၊ ငါ ကောင် ဃန အတ္တမှ။ သုညာ၊ သူဦးကုန်၏။ ဝါ၊ ချုပ်ပျက်ကုန်ဆုံး သူဦး ကုန်၏။

၂။ ။သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သင်္ခါရ တရားတို့သည်။ မမအတ္တနိယေန၊ မိမိပိုင်ဆိုင်သည့် ဆွေမျိုး အပေါင်းအဖော် ဥစ္စာ ပစ္စည်း တစုံတခုတည်းဟူသော။ အတ္တနိယဃနမှ။ သုညာ၊ သူဦးကုန်၏။ ဝါ၊ ချုပ်ပျက်ကုန်ဆုံး သူဦးကုန်၏။

၃။ ။သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေ ကြသော

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်တရားတော်ကြီး ၆၅

သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ပရအတ္တေန၊ ပိုင်ရှင် သူတပါး ကောင်
ဆန်အတ္တမှ။ သုညာ၊ သည်းကုန်၏။ ဝါ၊ ချုပ်ပျက် ကုန်ဆုံး
သည်းကုန်၏။

၄။ ။သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ်
ကလာပ သဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေ ကြသော
သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ပရအတ္တနိယေန၊ သူတပါးပိုင်ဆိုင်သည့်
ဆွေမျိုး အပေါင်းအဖော် ဥစ္စာ ပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ခု တည်းဟူသော
အတ္တနိယ ဆန်အတ္တမှ။ သုညာ၊ သည်းကုန်၏။ ဝါ၊ ချုပ်ပျက်
ကုန်ဆုံး သည်းကုန်၏။

ဤပါဠိ အနက်တို့ကို အရကျက်ပြီးမှ မိမိ အတ္တ သုညာကို ရှု
ရန် မိမိအထွင်းရှိ ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့ကို ရှေ့ ကပ္ပာသိ
အရဖြင့် အားထုတ် လာခဲ့လာကြသည့်အတိုင်း (ဆန်နှင့်ကလာ
ပ)တို့ကို တခြားစီနေအောင် ရှုကြည့် ထင်မြင် ဆင်ခြင်ပြီးမှ
ဤပိုင်ရှင် ငါကောင်ပညတ်သည် ငါ့အတွင်းသား ရုပ်နာမ်
ကလာပ သင်္ခါရာနယ်ထဲမှာ ကေနမရှိ အဟုတ်မရှိဘဲ သည်းသည်း
လိုက်နေကြပါတကား သည်းသည်း လိုက်နေကြပါတကားဟု
အခါခါရှုကြပါမူ မိမိရုပ်နာမ်ကလာပ သင်္ခါရတို့ အထဲမှာ
မိမိ ငါကောင် ပိုင်ရှင် ဆန်အတ္တ မရှိတာ သည်းတာကို ထင်မြင်
နိုင်ကြကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ ထင်မြင်လာအောင် ရှုပူပျက် စသည်
တို့နှင့် တွဲဘက်၍ မကြာမကြာ အခါခါရှုကြည့်ပွားများအား
ထုတ်ကြပါလေ။

ပရအတ္တသုညကို ရှုရန်။

မိမိမှတစ်ပါးမှ တစ်ပါးသော သူတစ်ပါးတို့၏အတွင်းရှိ ရုပ်နာမ် ကလာပသင်္ခါရတို့ကို ယနနှင့် ကလာပတို့ တခြားစီ နေအောင် ရှုကြည့်ထင်မြင်ပြီးမှ ဤသူတစ်ပါးတို့၏ ယနပညတ် ကောင်ကြီး တို့သည် ဤယနတို့ အတွင်းသား ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့ နယ်ထဲမှာ ကေမရှိ အဟုတ်မရှိကြဘဲ သုဉ်းသုဉ်းလိုက်နေကြ ပါတကား။ သုဉ်းသုဉ်း လိုက်နေကြပါတကားဟု အခါခါ ရှုကြည့်ကြပါမူ သူတစ်ပါး ယနပညတ် ကောင်ကြီးတို့ အတွင်း ရှိ ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့အထဲမှာ သူတစ်ပါး ယနပညတ် အကောင်ကြီးတို့ မရှိတာ သုဉ်းတာကို ထင်မြင် လာနိုင်ကုန် ရာ၏။ ဝါ၊ ထင်မြင်လာအောင် ရှုပပျက် စသည်တို့နှင့် တွဲဖက်၍ မကြာမကြာ အခါခါ ကြည့်ရှုပွားများကြပါလေ။

ပရအတ္တနိယ သုညကိုရှုရန်။

သူတစ်ပါးတို့ ဆိုင်ပိုင်သော ဆွေမျိုး အပေါင်းအဖော် ဥစ္စာ ပစ္စည်းတို့၏ အတွင်းရှိ ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့ကို ယန ကလာပတို့ တခြားစီ နေအောင် ရှုကြည့်ထင်မြင်ပြီးမှ ဤသူ တစ်ပါးတို့ ဆိုင်ပိုင်သော ဆွေမျိုး အပေါင်းအဖော် ဥစ္စာ ပစ္စည်း အကောင် အထည် ယနပညတ်ကြီးတို့သည် ဤ ပရအတ္တနိယ ယနတို့၏ အတွင်းသားရှိ ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့ နယ် ထဲမှာ ကေန်မရှိ အဟုတ်မရှိကြဘဲ သုဉ်းသုဉ်း လိုက်နေကြပါ တကား သုဉ်းသုဉ်း လိုက်နေကြပါတကား ဟု အခါခါရှု ကြည့်ကြပါမူ သူတစ်ပါးတို့ ပိုင်ဆိုင်သည့် အကောင် အထည်

ဝတ္ထုတို့ အတွင်းရှိ ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့အထဲမှာ သူ
တပါးတို့ ဆိုင်ပိုင်သည့် ပရအတ္တနိယဃန ပညတ်တို့ မရှိတာ
သုဉ်းတာတို့ကို ထင်မြင်နိုင် ကြကုန်ရာ၏။ ဝါ။ ထင်မြင်လာ
အောင် ရှိပျက်စသည်တို့နှင့် တွဲဘက်၍ မကြာမကြာ အခါ
ခါ ရှုကြည့် ပွားများကြပါလေ ယောဂီမြတ်တေတို့။

“ဆကာရ သုညရရန်”

ဤရှေ့က ပြခဲ့ပြီးသော ဒွိကောဋိက နည်းကား အလုံးစုံ
ရှိရှိသမျှသော သင်္ခါရတို့၌ အတ္တဃနနှင့် အတ္တနိယဃနဟု
ထင်မှတ် စွဲယူသော ဒိဋ္ဌိအနုသယတို့ကို ပယ်ခြင်းငှာ ပြတော်
မူ၏။

စတုကောဋိက နည်းကား ဤအလုံးစုံရှိရှိသမျှသော သင်္ခါရ
တို့၌ပင် မိမိအတ္တဃန အတ္တနိယဃနနှင့် သူတပါးတို့ အတ္တဃန
အတ္တနိယဃနဟု ထင်မှတ်ယူသော ဒိဋ္ဌိအနုသယတို့ကို ပယ်ခြင်း
ငှာ ပြတော်မူ၏။

ဆကာရ၌မူကား စက္ခုစသည်တို့၌ အတ္တ အတ္တနိယတို့ကို
ပြသောကြောင့် ရှေ့ကအားထုတ်လာခဲ့သောရုပ်နာမ်ကလာပ
သင်္ခါရတို့နှင့် တမျိုးစီ ဖြစ်၍ အားထုတ်ကြ သူတို့ ဥပဏ်မရုပ်
ကြအောင် ရှေ့ကရုပ်နာမ် ကလာပသင်္ခါရ အတိုင်းကိုလည်းပြ
ရှေ့က အတ္တ အတ္တနိယ (၃)ချက်တို့နှင့်လည်း မထပ်ရအောင်
နောက် ဒွါဒသာကာရမှာ အဋ္ဌကသာ လာတိုင်း။

မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး၏

၁။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ ကဿစိ အတ္တေန သုညာ။

၂။ ကဿစိ အတ္တနိယေန သုညာ။ ။

၃။ နိစ္စေန သုညာ။ ။

၄။ ဓုဝေန သုညာ။

၅။ သဿတေန သုညာ။ ။

၆။ အဝိပရိဏာမဓမ္မေန သုညာ။ ။ ဟု သိအပ်၏။

၁။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သင်္ခါရ တရားတို့သည်။ ကဿစိအတ္တေန၊ တစုံတယောက် ပိုင်ရှင် ဃန အတ္တမှ။ သုညာ၊ သည်းကုန်၏။ ဝါ။ ချုပ်ပျက်ကုန်ဆုံး သည်း ကုန်၏။

၂။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ်ကလာပ သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သင်္ခါရ တရားတို့သည်။ ကဿစိ အတ္တနိယေန၊ တစုံတယောက် ပိုင် ဆိုင်သည့် ဆွေမျိုး အပေါင်းအဖော် ဥစ္စာ ပစ္စည်း တစုံတခု တည်းဟူသော အတ္တနိယ ဃနမှ။ သုညာ၊ သည်းကုန်၏။ ဝါ။ ချုပ်ပျက် ကုန်ဆုံးသည်းကုန်၏။

၃။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သင်္ခါရတရားတို့သည်။ နိစ္စေန၊ မြဲသည့် အနှစ် အတ္တမှ။ သုညာ၊ သည်းကုန်၏။ ဝါ။ ချုပ်ပျက် ကုန်ဆုံး သည်းကုန်၏။

၄။ သဗ္ဗေ သဒ္ဓါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သဒ္ဓါရ တရားတို့သည်။ ဓုဝေန၊ ခိုင်မာသည့်အနှစ် အတ္တမှ။ သုညာ သုဉ်းကုန်၏။ ဝါ။ ချုပ်ပျက် ကုန်ဆုံးသုဉ်းကုန်၏။

၅။ ။ သဗ္ဗေ သဒ္ဓါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သဒ္ဓါရ တရားတို့သည်။ သဿတေန၊ အခါခပ်သိမ်း ထင်ရှား ရှိသည့် အနှစ်အတ္တမှ။ သုညာ၊ သုဉ်းကုန်၏ (ဝါ) ချုပ်ပျက် ကုန်ဆုံးသုဉ်းကုန်၏။

၆။ ။ သဗ္ဗေ သဒ္ဓါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ၊ သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သဒ္ဓါရ တရားတို့သည်။ အဝိပရိဏာမဓမ္မေန၊ မဖောက်ပြန် နိုင်သည့် အနှစ် အတ္တမှ။ သုညာ၊ သုဉ်းကုန်၏ (ဝါ) ချုပ်ပျက် ကုန်ဆုံးသုဉ်းကုန်၏။

ကဿမိအတ္တ သုညရုရန်။

တစုံတယောက် ပိုင်ရှင်တို့ ဃနအတ္တတို့၏ အတွင်းရှိ ရုပ် နာမ် ကလာပ သဒ္ဓါရတို့ကို (ဃနနှင့် ကလာပ) တခြားစီ နေအောင် ရှုကြည့် ထင်မြင်ပြီးမှ တစုံတယောက်တို့၏ ဃန ပညတ် ကောင်းကြီးတို့သည် ဤဃနတို့ အတွင်းသား ရုပ်နာမ် ကလာပ သဒ္ဓါရ တရားတို့ အထဲမှာ ကေနိမရိ၊ အဟုတ်မရှိ ကြတဲ့ (သုဉ်းသုဉ်း လိုက်နေကြပါတကား၊ သုဉ်းသုဉ်း လိုက်နေ ကြပါတကား) ဟု အခါခါရှုကြပါမူ တစုံတယောက်တို့၏

အတွင်းရှိ ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့ နယ်ထဲမှာ တစုံ
တယောက် (ဃနပညတ်) ကောင်ကြီး မရှိတာ သည်းတာတို့ကို
ထင်မြင် လာနိုင်ကြကုန်ရာ၏။ (ဝါ) ထင်မြင်လာအောင် ရှုံ့ပု
ပျက် စသည်တို့နှင့် တဲတက်၍ မကြာမကြာ အခါခါ ရှုကြည့်
ပွားများကြပါလေ။

ကဿစိ အတ္တနိယ ရူရန်

တစုံတယောက်တို့ ပိုင်ဆိုင်သော ဆွေမျိုး အပေါင်း အဖော်
ဥစ္စာ ပစ္စည်းတို့၏ အတွင်းရှိ ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့ကို
(ဃနနှင့် ကလာပ) တို့ တခြားစီနေအောင် ရှုကြည့် ထင်မြင်
ပြီးမှ ဤတစုံတယောက် ပိုင်ဆိုင်သော (အတ္တနိယ ဃနပညတ်)
တို့သည် ဤဃနတို့၏ အတွင်းသား ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရ
တို့နယ်ထဲမှာ ကေနိမရှိ အဟုတ်မရှိကြပဲ၊ သုန်းသုန်းလိုက်နေ
ပါတကား၊ သုန်းလိုက်နေပါ တကားဟု အခါခါ ရှုကြပါမူ
ထိုကဿစိအတ္တနိယတို့ အတွင်းရှိ ရုပ်နာမ်ကလာပ သင်္ခါရတို့
အထဲမှာ တစုံတယောက် ပိုင်ဆိုင်သည့်အတ္တနိယ ဃန ပညတ်
တို့မရှိတာ သုန်းတာတို့ကို ထင်မြင်နိုင်ကြကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ ထင်မြင်
လာအောင် ရှုံ့ပုပျက် စသည်တို့နှင့် တဲတက်၍ မကြာ မကြာ
အခါခါ ရှုကြည့်ပွားများကြပါလေ။

ရှေ့ကပြခဲ့သော ဒွံကောဠိက စတုကောဠိက ကဿစိ
အတ္တ အတ္တနိယတို့ကား၊ မိမိတို့ အတွင်းရှိ ရုပ်နာမ် ကလာပ
သင်္ခါရတရားတို့ကို မိမိတို့ ဃန အတ္တ အတ္တနိယဘဲဟု (ဃန
အတ္တစဲဒိဋ္ဌိ)တို့မှ ကင်းလွတ်ကြရန် ပြချက်တည်း။ နောက်

ပြုလတ်သော နိစ္စေန သူညာ စသည်၊ ၄ ချက်တို့ကား ထိုထို ဘုန ပညတ်တို့၏ အတွင်းရှိ ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရ တရားတို့ ကို မြဲနေသည့် အနက် စသည်တဲဟု(သာရအတ္တဒိဋ္ဌိ)တို့မှ ကင်း လွတ်ကြရန် ပြုချက်ပါတည်း။

သာရအတ္တ သုညဂ္ဂရန်။

တကမ္ဘာလုံးရှိ သတ္တလောက ဩကာသလောက ရှိရှိသမျှ သော အကောင်အထည် ဝတ္ထု ကြီး ငယ်တို့ကို ရှေ့က ပွားသိ အရဖြင့် အားထုပ် လာကြသည့်အတိုင်း (ဘုနနှင့် ကလာပ) တို့ကို တခြားစီ နှစ်အောင် ရှုကြည့် ထင်မြင်ပြီးမှ ထိုထို ဘုန တို့ အတွင်းက ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့သည် (ထိုးထွင်းသိ)အရဖြင့် အားထုပ်လာကြသည့် အတိုင်း သဘော ရှု သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော အနိစ္စ အချက်တို့ကို သိရှိအောင် ထိုထို ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့၏ အမှုအရာ ပျက် တခွေတိနှင့် တဲဇက်၍ ရှုရ၏။

နိစ္စေနသူညာ-စသည် -ရပုံ။ ။စကြံနှင့် ရှုရန် ရပ်နေ သော မိမိ အတွင်း အပ ရှိရှိသမျှသော ဝတ္ထုပွန် ကာလတူ ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့သည် ညာလှမ်း တယ်လှမ်းတို့နှင့် တကွနက် ပျက်ပျက် ဖျောက်ဖျောက် မရှိ မရှိ လိုက်နေကြ သည်ကိုပင်လျှင် နိစ္စေနသူညာ၊ မြဲသည် အနှစ်မှလည်း သည်းခြင်းတို့တည်း။ ဓုဝေန သူညာ၊ ခိုင်မာသည့် အနှစ်မှလည်း သည်းခြင်းတို့တည်း။ သဿတေန သူညာ၊ အခါခပ်သိမ်း ထင်ရှားရှိသည့် အနှစ်မှလည်း သည်းခြင်းတို့တည်း။ အဝိပရိ ဏာမ ဓမ္မေန သူညာ၊ မဖောက်ပြန်နိုင်သည့် အနှစ်မှလည်း

သုဉ်းခြင်းတို့တည်း။ ဟု စကြိုန်ဖြင့် တခုစီ တခုစီ ထင်မြင်လာ
ကြအောင် ကြည့်ရှု ပွားများကြပါလေ၊ ထိုမှ တပါးသော
အမှုအရာ ပျက်တိုနှင့်လည်း ရှုနိုင်၏ ရှုကြပါလေ၊ ယောဂီ
မြတ်တေ့တို့။

ဆကာရသုညတ အကျဉ်းပြီး၏

ဒွါဒသာကာရ ရှုရန်မှာ။

ယခုခေတ်က အကျဉ်း ကြိုက်ကြသောကြောင့် အလုပ်ကိစ္စ
ပြီးစီးကြရုံ အဋ္ဌာကာရ ဒသာကာရတို့ကို ချန်လှပ်၍ ဒွါဒသာ
ကာရကိုသာ ပြုရမှာကား။

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ နသတ္တာ နိဇိဝါ နနရာ နမာဏဝါ နုဏ္ဏိ
နပုရိသာ နအတ္တာ နအတ္တနိယာ နအဟံ နမမ နအညဿ
နကဿစိ။ ။ ရှုလွယ်အောင် ပါဠိစဉ်ထားသည်။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်နာမ် ကဏ္ဍဝ
သဘောမျှ သက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော သင်္ခါရ
တရားတို့သည်။

- ၁။ နသတ္တာ၊ သတ္တါကောင် ဃနအတ္တမဟုတ်ကုန်။
- ၂။ နိဇိဝါ၊ အရှင်ကောင် ဃနအတ္တမဟုတ်ကုန်။
- ၃။ နနရာ၊ အမှုကိစ္စ ဆောင်ရွက်နိုင်သူ လူကောင်
ဃနအတ္တမဟုတ်ကုန်။

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်တရားတော်ကြီး ၇၃

- ၄။ နမာဏဝါ။ မာန၏ တည်ရာ လှလင်ကောင် ဃန အတ္တမဟုတ်ကုန်။
- ၅။ နက္ခတ္တံ၊ မိန်းမကောင် ဝါ။ အမကောင်ဃန အတ္တ မဟုတ်ကုန်။
- ၆။ နံပုရိသာ၊ ယောက်ျားကောင် ဝါ။ အဖိုကောင် ဃနအတ္တမဟုတ်ကုန်။
- ၇။ နအတ္တဝါပိုင်ရှင် ဃနအတ္တ ကောင်ကြီးမဟုတ်ကုန်။
- ၈။ နအတ္တနိယာ၊ မိမိတို့ ပိုင်ဆိုင်သည့် ဆွေမျိုး အပေါင်း အဖော် ဥစ္စာ ပစ္စည်း တစုံတခုတည်း ဟူသော အတ္တနိယ ဃန မဟုတ်ကုန်။
- ၉။ နအဟံ၊ ငါကောင် ဃနအတ္တမဟုတ်ကုန်။
- ၁၀။ နမမ၊ ငါပိုင်ဆိုင်တဲ့အတ္တနိယ ဃနမဟုတ်ကုန်။
- ၁၁။ နအညဿ၊ သူတပါးဃနအတ္တမဟုတ်၍ သူတပါး ပိုင်ဆိုင်တဲ့ အတ္တနိယ ဃနလည်း မဟုတ်ကုန်။
- ၁၂။ နကဿစိ၊ တစုံတယောက် ဃန အတ္တ မဟုတ်၍ တစုံတယောက် ဆိုင်ပိုင်တဲ့ အတ္တနိယ ဃနလည်း မဟုတ်ကုန်။

ဟူသော (၁၂)ချက်တို့ထွင် နသတ္တာစသော (၁၂)ချက်တို့ ရှုရန် တကမ္ဘာလုံးရှိ သတ္တလောက သြကာသလောက ရှိရှိသမျှ တို့ကို ရှေ့ကပွားသိအရဖြင့် အားထုတ်လာကြသည့် အတိုင်း

ဤ(၁၂)ချက်တို့၏ ဃနနှင့်ကလာပတို့ကို တခြားစီ နေအောင် ရှုကြည့်ထင်မြင်ကြပါ။ သမုတိနယ်မှာ အရိုးစိုက် ရှိနေတယ်ဟု အရိုးစိုက်ရှိနေတယ်ဟု စွဲမြဲနေကြသော သတ္တဝါကောင်တို့ဟာ အတွင်းသား (ကလာပ) မဟုတ်ခြင်းမဖြစ်ခြင်းကို၊ သေခြာစွာ သိရှိကြရသည့်အတိုင်း ဇီဝ အရှင်ကောင်တို့၏ အတွင်းသား (ကလာပ) တို့သည်လည်း အရှင်ကောင် (ဃနအတ္တ) မဟုတ် ဟုသိနိုင်၏။ နရ၊ လှလင်ကောင်တို့၏ အတွင်းသား ကလာပ တို့သည်လည်း လှလင်ကောင် (ဃနအတ္တ) မဟုတ်နိုင်ဟု သိ နိုင်၏။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကောင်းတို့၏ အတွင်းသား (ကလာပ) တို့သည်လည်း မိန်းမကောင် (ဃနအတ္တ) မဟုတ်ဟု သိနိုင်၏။ ပုရိသ ယောကျ်ားကောင်တို့၏ အတွင်းသား (ကလာပ) တို့ သည်လည်း ယောကျ်ားကောင် ဃနအတ္တ မဟုတ်ဟု သိ နိုင်၏။ ။အတ္တ၊ ပိုင်ရှင်ဃနအတ္တ ကောင်တို့၏ အတွင်းသား (ကလာပ)တို့သည်လည်း ပိုင်ရှင်၏ဃန အတ္တမဟုတ်ဟု သိနိုင် ၏။ အတ္တနိယ မိမိပိုင်ဆိုင်သည့် အတ္တနိယဝတ္ထုတို့၏ အတွင်း သား ကလာပတို့သည်လည်း ဆိုင်ပိုင်သော အတ္တနိယ ဃန ဝတ္ထုတို့၏ အတ္တနိယ ဃနဝတ္ထု မဟုတ်သိနိုင်၏။

အဟံ၊ ငါ့ကောင် အတွင်းသား ကလာပ တို့သည်လည်း ငါ့ကောင်၏ ဃန အတ္တ မဟုတ်ဟု သိနိုင်၏။ နမမ၊ ငါ့ပိုင် ဆိုင်သော အတ္တနိယ ဝတ္ထုတို့၏ အတွင်းသား ကလာပတို့ သည်လည်း ဆိုင်ပိုင်သော ငါ့အတ္တနိယ ဃနအတ္တ မဟုတ်ဟု သိနိုင်၏။ အညဿ အရလည်း သူတပါးနှင့် သူတပါး ဆိုင် ပိုင်တို့၏ အတွင်းသား ကလာပ တို့သည်လည်း သူတပါး

၁၀ ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်တရားတော်ကြီး ၅

အတ္တနှင့် အတ္တနိယတို့ မဟုတ်ဟု သိနိုင်၏။ ကဿစိ အရလည်း တစုတယောက်နှင့် ဆိုင်ပိုင်သေ သူတို့၏ အတွင်းသား ကလာပ တို့သည်လည်း တစုတယောက်တို့ အတ္တနှင့် အတ္တနိယတို့ မဟုတ်ဟု လယ်ပြင်မှာ ဆင်ပြေးတာကိုမြင်ရတာလို လယ်လယ် ကုကုနှင့် မြင်နိုင်ကြကုန်ရာ၏။ ဤသို့ ထင်မြင်ပြီးမှ ဤ ၁၂ ရက် တို့ကိုပိပဿနာ ရှုလိုပါမူ တကမ္ဘာလုံးရှိ သတ္တလောက ဩကာသ လောကတို့အတွင်းရှိကြသည်ကလာပတို့ကို ရှေ့က ထိုးထွင်းသိ အရဖြင့် အားထုတ်လာခဲ့ကြသည့်အတွင်းသဘောမျှသက်သက် ပျက်ပျက် လိုက်နေကြသော အဓူအရာပျက် တခုခု တို့နှင့် တွဲဖက်၍ ရှုရ၏။ ရှုကြပါလေ ယောမြတ်တွေတို့။

နသတ္တာသည့်ကို ရှုရန်။

စကြိုန်ဖြင့် ရှုရန်ရပ်နေသော မိမိအတွင်းအပ ရှိရှိသမျှသော ပစ္စုန်ပုန် ကာလတူ ရုပ်နာမ် ကလာပ သင်္ခါရတို့သည် အနှစ် သာရတို့သာမရှိကြသောကြောင့် မိမိ၏ညာလှမ်း တယ်လှမ်းနှင့် တကုန် ပျက်ပျက် ပျက်ပျက် ပျောက်ပျောက် မရှိမရှိ လိုက် နေကြသည် အတွင်းသို့ ထည့်ထွင်း၍ နသတ္တာ သတ္တလောက အတွင်းရှိ သင်္ခါရတို့သည် သတ္တဝါကောင် ဃနအတ္တ မဟုတ် မဟုတ် မဖြစ် မဖြစ်ဟု အနှစ်မရှိ၍ ပျက်လိုက် နေကြသည် တို့ကို စကြိုန်စသည်နှင့် တွဲဖက်၍ ရှုကြည့်ကြပါလေ ယောဂီ မြတ်တွေတို့။

၁။ နဇီဝါ .... အရှင်ကောင် လောက အတွင်းရှိ သင်္ခါရတို့၌၎င်း.....

- ၂။ နနရာ .... လူကောင် လောကအတွင်းရှိ သင်္ခါရ
တို့၌၎င်း....
- ၃။ နာမာဏဝါ .... လှင်ကောင် လောက အတွင်းရှိ
သင်္ခါရတို့၌၎င်း.....
- ၄။ နဏတ္ထိ° .... မိန်းမကောင် လောက အတွင်းရှိ
သင်္ခါရတို့၌၎င်း.....။
- ၅။ နပုရိသ .... ယောက်ျားကောင် လောကအတွင်းရှိ
သင်္ခါရတို့၌၎င်း.....
- ၆။ နအတ္တဘ .... ပိုင်ရှင်ကောင် လောကအတွင်းရှိ သင်္ခါ
ရတို့၌၎င်း.....။
- ၇။ နအတ္တနိယ .... ဆိုင်ပိုင်သည့် အတ္တနိယ လောက
အတွင်းရှိ သင်္ခါရတို့၌၎င်း.....။
- ၈။ နအဟိ° .... မိမိ ငါကောင် လောက အတွင်းရှိ
သင်္ခါရတို့၌၎င်း.....။
- ၉။ နမမ .... ငါပိုင်ဆိုင်သည့် အတ္တနိယ လောက
အတွင်းရှိ သင်္ခါရတို့၌၎င်း.....။
- ၁၀။ နအညဿ .... သူတပါးနှင့် သူတပါး ဆိုင်ပိုင်သော
လောကတွင်းရှိ သင်္ခါရတို့၌၎င်း.....။

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ် တရားတော်ကြီး ၇၇

၁၁။ နကဿစိ တစုံတယောက်နှင့် တစုံတယောက်
ဆိုင်ပိုင်သော လောက အတွင်းရှိ
သင်္ခါရ တို့၌၎င်း....။

ဇီဝ နရ မာဏဝ စသည် ဃန အတ္တအတ္တနိယတို့မဟုတ်
မဟုတ် မဖြစ် မဖြစ်ဟု အနှစ်မရှိ၍ ပျက်ပျက်လိက်နေကြသည်
တို့ကို စကြံနိ စသည်တို့နှင့် တွဲဖက်၍ ရှုကြည့်ကြပါလေ။

သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ဖြစ်ပုံ။

ရှေ့က ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဒွိကောဋီက စတုကောဋီက ဆကာရ
စသည်တို့ကို ရှုကြည့်ထင်မြင်လာသော အခါ ရှေ့အဘို့က သတ္တ
လောက ဩကာသလောက ရှိရှိသမျှသော အကောင် အထည်
အတ္တ အတ္တနိယ စသည်တို့သည် သမုတိ သစ္စာနယ်တွင်မက
အတွင်းရှိ ပရမတ်တို့နှင့်တကွနက် အဟုတ်ရှိ အမှန်ရှိဟု ထင်မြင်
နေကြသည့်အတိုင်း အတွင်းသား သင်္ခါရလောက နယ်ကြီးထဲ
မှာ နဲနဲမျှ မရှိကြစာတို့ကို ထင်မြင်လာကြမှ ဪ...မိမိတို့
လက္ခဏာနှင့် အဟုတ်ရှိ တကယ်ရှိ နေကြသော သင်္ခါရလောက
ပရမတ်နယ်ကြီးထဲမှာ ပိုင်ရှင် အတ္တကောင်လည်းမရှိ ပိုင်ဆိုင်
တာလည်းမရှိ တစုံတယောက်လည်းမရှိ တစုံတယောက်ဆိုင်
ပိုင်တာလည်းမရှိကြဘဲ ၎င်းတို့အတွက် တောင့်တဘွယ်ကြောင့်
ကြဘွယ် စိုးရိမ်ဘွယ် စသည်တို့လည်း ဖြစ်ကြဘွယ် မရှိဟု
အမှန်ဖြစ်ပျက်နေကြသော ဤသင်္ခါရလောကကြီး၌သာ အမှန်

ကြည့်၍ သိ၍ ပရမတ်ကိုလည်း မိမိတို့ လက္ခဏာတို့နှင့် သီးခြား ထုတ်ယူ၍ကားမရ ပရမတ်တို့ ပေါင်းဆုံကြမှ ဖြစ်ပေါ်လာ ကြသော သတ္တလောက ဩကာသလောက သမုတိ သစ္စာနယ် တို့၌ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း စသည်တို့ကို မပြုကြဘဲ (လျစ်လျူရှု၍) နေနိုင်တော့၏။ ဝါ။ လျစ်လျူရှု၍ နေကြတော့၏။ ဤသော ဉာဏ်ကို သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်၏။

မိမိ၌ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ် ရမရသီရန်။

မိမိတို့ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်၌ ဆိုက်မဆိုက်ကို သိလိုပါမူ လူ နတ် စည်းစိမ် ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် ဘုံသုံးပါး ချမ်းသာ အစား စားနှင့် တွေ့ကြုံဆဲ တွေ့ကြုံလတ် တို့၌ အကြော ကြက်တောင် တို့ မီးလောင်သောအခါ နောက်သို့သာ တွန့်ဆုပ်လာသကဲ့သို့ မိမိစိတ် နောက်ဆုပ်မဆုပ် တွန့်မတွန့် စိတ်ရှုံ့ မရှုံ့ ဝါ။ စိတ် ချင် မချင် စိတ်နစ်မနစ် စိတ်မပျံ့နွံ ဝါ။ မွေ့ လျော်သော အားဖြင့် မပြေးဝင် ပြေးဝင် စက်ဆုပ်ရှုံ့ ရှာခြင်း ဖြစ်မဖြစ် စသည်တို့ကို ကြည့်၍ ထိုထိုလောကီ အာရုံ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာ တို့၌ မိမိစိတ်နောက်သို့ ဆုပ်မူ တွန့်မူ ရှုံ့မူ ချင်မူ နစ်မူ မပျံ့ မူ မွေ့ လျော်သောအားဖြင့် မပြေးဝင်မူ စက်ဆုပ်မူ ရှုံ့ ရှာမူ ဤတခုခု၌ တည်နေ ထင်မြင်ပါမူ ဝါ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပြီဟု မှတ်ကြလေ။ ထိုတခုခု၌ မတည်သေးပါမူ အားထုပ်မှုတို့နောက်သို့ မဆုပ်ဘဲ တခုခု၌ တည်လာအောင် လောရ် လောရ် အားထုပ်လိုက်ပါလျှင် ဤဉာဏ်ဆိုက်အောင် ပါရမီ ကြီးကျယ်လာသူ ဝါတမူကား မကြာခင် ထင်မြင်ပေါက်

ရောက်နိုင်၏ဟု ခဲ့မဲ၍ အားထုပ်ကြပါလေ။ ယောဂီမြတ်တွေတို့။ ဤသင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သည် တခုခုကို ရှုရှုနှင့် မဂ်ဖိုလ်ကိုမရ။ အစုံရှုမှ ရသည်။

တွင်းပြင်စုပ်နာမ် ဆုံးတန်လက္ခဏာ အင်္ဂါနိဿာ စုံစွာရှု ရမည် ဟု ရှုကြပါလေ။

၇ ဌာနလုံး ပေါက်ရောက်အောင်လည်း ရှုကြည့် ပွားများ ကြပါလေ။ အနုလောမ ဉာဏ်ကိုကား အထူးသီးခြား အား မထုပ်ရပါ။ ဤ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ်ဖြင့်ပင် အလို့လိုတက်၍ မဂ်ကိုတက်၍ ရတော့၏ ဟု သိကြပါလေ။

ဤသို့ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ တသန် တည်း ဖြစ်စေ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်စေ ပေါက်ရောက် သူတို့တွင် ပါဝင်၍ ငါ၊ မကြာခင် နိဗ္ဗာန်ကို ထင်မြင်ရတော့မှာ ပါတ ကားဟု အားတက်ခါ တက်ခါ အားထုပ်ကြသောအခါ သင်္ခါ ရပေက္ခာဉာဏ် ရင့်သန်သဖြင့် အနုလောမဉာဏ် အခြေမှန်၍ နိဗ္ဗာန်ကို သန္တိအားဖြင့် ထင်မြင်သည်ရှိသော် သမုဒ္ဒရာသို့ သွားသော ကုန်သည်များတို့ ဒိသာကာက ကျီးတို့ ကမ်းကို မြင်သောအခါ လင်းယဉ်တိုင်သို့ မပြန်လာတော့ဘဲ ကမ်းရှိ ရာသို့ ပျံသွားသကဲ့သို့ ဝိပဿနာ ရှုသည့်အခါ အာရုံကို အာရုံ မပြုတော့ဘဲ မဂ္ဂဝိထိ၌ပါသော ပရိကံ ဥပစာ အနုလုံ တည်း ဟူသော အနုလောမဉာဏ်မှ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဝေါကြာတူ ဉာဏ် မဂ်ဉာဏ် တကြိမ် ဖိုလ်ဉာဏ် နှစ်ကြိမ်တို့ဖြစ်၍ မဟာ သောတာပန် အရိယာ အစစ် ဖြစ်လေတော့၏။

မိမိကိုယ်တိုင် အရိယာဖြစ်မဖြစ်သိပုံ။

ဤ အရိယာ ဖြစ်ပြီးနောက် မိမိတို့ရသော မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော လောကုတ္တရာ တရားတို့ကို ပြည်တန်ပတ္တမြား အမြင်သန်သော မျက်စိဖြင့် လက်ဝါးပေါ်တင်၍ ကြည့်သော အခါ ကြောင်ကြောင်ကြီး ထင်မြင်လာသကဲ့သို့ ထင်မြင်လာ အောင် ကေန္တ မုချ ကြည့်ရကြမဲ့ ထင်မြင်ကြမဲ့ အစစ် ဖြစ်ကြ၏။ ။တိန်းစားတို့ အိပ်ငိုက်ဆဲမှာ သိနေဆဲ အာရုံမှ မေ့ကန် သတိလစ်ကန် ဖြစ်ပြီး ရိုးတီးရားတား ဖြစ်သွားတာ မျိုးလို့ မဟုတ်ကြပေ။ ငါ အပယ်ဒုက္ခဘေးတို့မှ အေးရပြီ ငါ ကေနိ သောတာပန် ဖြစ်ပြီဟူ၍ သိနိုင်ကြောင်းကို။

ခဏာနိရယောမိ ခဏာ တိရစ္ဆာနယောနိ ခဏာ ပေတ္တဝိသယော ခဏာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော သောတာ ပန္နောဟမသ္မိ။

ဟု ပဉ္စဂုံတ္တရ ပါဠိတော် သောတာပတ္တိ သံယုတ်ပါဠိတော် မဟာနိဗ္ဗာန ဓမ္မာဒါသသုတ် ပါဠိတော်၌ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် မိန့်တော်မူ၏။ ။သော။ ထိုသောတာပန်အစစ် ဖြစ်သောသူသည် အဟံ၊ ငါသည်။ ခဏာနိရယော၊ ကုန်ပြီးသော ငရဲ ဘဝ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီး။ ခဏာ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ ကုန် ပြီးသော တိရစ္ဆာန်ဘဝဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီး။ ခဏာ ပေတ္တဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသော ပြိတ္တာဘဝ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီး။ ခဏာ ဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသောအပါယ် ဒုဂ္ဂတိသို့ ကျရောက်ခြင်းရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ ဟု မိမိကိုယ်တိုင်

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်တရားတော်ကြီး ၈၁

မိမိတို့ ကော် သိကြ၏။ဟု မှတ်ကြပါလေ။ ထိုသောတာပတ္တိ မဂ္ဂိဝိထိ ကျပြီးနောက်လည်း မိမိရသည် မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တို့ကို ကော်မုချ ပစ္စဝေက္ခဏာဝိထိဖြင့် နှလုံးသွင်းကြကြောင်းကို။

မဂ္ဂဖလ ဝှု နိဗ္ဗာန်၊ ပစ္စဝေက္ခတိ ပဏ္ဍိတော။

ဟိနေ ကိလေသေ သေသေစ၊ ပစ္စဝေက္ခတိဝါ နဝါ။

ပဏ္ဍိတော၊ မဂ်ကို ရသိ ဖညာရှိသည်။ မဂ္ဂဝှု၊ မိမိရသော မဂ်ကို၎င်း။ ဖလဝှု၊ မိမိရသော ဖိုလ်ကို၎င်း။ နိဗ္ဗာနဝှု၊ မိမိ ရောက်သော နိဗ္ဗာန်ကို၎င်း။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ကော်မုချ ဆင်ခြင်၏။ ဟိနေ ကိလေသေစ၊ ပယ်ပြီးသော ကိလေသာတို့ကို၎င်း။ သေ သေစ၊ ကြွင်းသော ကိလေသာတို့ကို၎င်း။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင် ခြင်သည်လည်းရှိ၏။ နဝါပစ္စဝေက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်သည်လည်း ရှိ၏။ဟု ကျမ်းကြီး ကျမ်းငယ် အသွယ်သွယ်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူ ကြသည့်အတိုင်း မိမိတို့ရသည့် မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တို့၏ ကောင်း မြတ်သည့် အရသာနှင့် ကောင်းလှသည့် သဘောမြတ်တို့ကို လူနတ် စည်းစိမ်ထက်မက များများကြီး ခံစားနေကြကုန်၏ဟု မှတ်ကြပါလေ။ အလွန် အရေးကြီးသော ဇီဝိတသမသိသိ ရဟန္တာတောင် ဤ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဇော သုံးကြိမ်ကျပြီးမှ ပရိနိဗ္ဗာန် စံကြသည်တို့ကို ထောက်ထား၍ အရိယာ မှန်သမျှတို့ ကော်မုချ ပစ္စဝေက္ခဏာဇော ဖြစ်မြောက်ကြ၏။ ဟူ၍ သိကြ ပါလေ ယောဂီမြတ်တွေ့တို့။

အရိယာတို့ သက်သေခံ၏ မဖောက်ပြန်ပုံ။

တနည်းလူဖြစ်လျှင် ငါးပါးသီလတို့ကို မလွန်ကျူး၊ မလွန်ကျူးလျှင် သင့်ကိုသတ်မည် ဟု ဆိုစေကာမူ အသက်ကိုသာ အသေခံကြသည်။ သီလကို မလွန်ကျူး ဟု သိကြပါလေ။ ရဟန်း ဖြစ်ပါမူ မိမိ သီလသိက္ခာတို့ကို သိလျက် မလွန်ကျူးကြပေ။ အသက်ကို အသေခံကြရမူ ခံကြသည်ဟူသော အရိယာတို့ စည်းမျဉ်း မိမိမှာ ရှိပါမူ မိမိတို့ ဝမ်းမြောက်ကြ။ ထိုသို့မှာ ရှိမူ ကြည်ညိုကြ ဝမ်းမြောက်ကြလေ။

အထောက် သက်သေကား ဘဝတပါးသို့ ရောက်သော သောတာပန် အရိယာ သာဝကသည် မိမိကိုယ် မိမိ အရိယာ ဖြစ်သည်ကို မသိသော်လည်း တစုံတ ယောက်က ဤပိုးရ ချပုန်းကို သတ်ပါမူ အလုံးစုံသော ဤစကြဝဠာ၌ စကြာမင်း ကြီး ဖြစ်ရမည်ဟု ပြောလာငြားသော်လည်း မိမိ သောတာ ပန်ဘဲဟု မသိသော သောတာဝန်သည် ထိုသတ္တဝါ၏ အသက် ကို ကော် မသတ်တော့သည်သာတည်း။ ထိုမှတပါး အကယ်၍ သင်သည် ဤသတ္တဝါကို မသတ်ငြားအံ့၊ သင်၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်အံ့ဟု ဆိုလာစေကာမူ မိမိသာ ဦးခေါင်းကို အဖြတ်ခံရာ ၏၊ ထိုသတ္တဝါကို မသတ်ရာဟု သေချာစွာ ပြုတော်မူသည်ကား။

သစေတိ ဘဝန္တရဂတံ အရိယာ သာဝကံ . အတ္တနော အရိယာဘဝံ အာဇာနန္တံ ပိ ကောစိ ဝဒေယျ ဣမံ ကုန္တကံ ပိလ္လကံ ဝေါရောပေထှာ သကလ စက္ကဝါဠဂဗ္ဗေ စက္ကဝတ္တိ ရန္တံ ပဋိပဇ္ဇာဟိတံ နေဝ သော တံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ

၁၀-ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ် တရားတော်ကြီး ၀၃

အထာပိ နံ ဝေ ဝဒေယျ သစေ ဣမ န ဃာတေဿတိ
သီသံ တေ ဆိန္ဒ္ဒိယာမာတိ သီသမေဝဿ ဆိန္ဒေယျ န စ
သော တံ ဃာတေယျ။

ဟိ၊ အရိယာတေ စည်းမျဉ်း သေသည်ကို ထင်ရှားအောင်
ပြဆိုဦးအံ့။ ဘဝန္တရဂတံ၊ ဘဝတပါးသို့ ရောက်သော။ အရိ
ယာသာဝကံ၊ ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော အရိယာကို။ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏။ အရိယာဘာဝံ၊ အရိယာ အဖြစ်ကို။ သစေ
အဇာနန္တမ္ပိ၊ အကယ်၍ မသိစေကာမူလည်း။ ကောစိ၊ တစုံ
တယောက်သော သူက။ နံ၊ ထို သောတာပန် အရိယာကို။
ဣမံ၊ ကုန္တကိတိန္ဒြေဏံ၊ ဤ ပိုး ရှု ချပုန်းတို့ကို။ ဇီဝိတာ၊
ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေ၊ ဝေ၊ ရောပေယျ၊ အကယ်၍ ချပါမူကား။ သကလ
စက္ကဝါဠဂစ္ဆေ၊ အလုံးစုံသော ဤစကြာဝဠာတို့ကို။ စက္က
ဝတ္တိရဇ္ဇံ၊ စကြာမင်းကြီး အဖြစ်ကို။ ဗဒ္ဓိပဋ္ဌာဟိ၊ ဖြစ်စေအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုလာကြငြားအံ့သော။ ထိုအရိယာမှန်း
မသိသော သောတာပန်သည်။ တံ၊ ပိုး ရှု ချပုန်းကို။ ဇီဝိတာ၊
ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ နေဝ ဝေ၊ ရောပေယျ၊ မချရာ။ အာဏာပိ၊ ထိုမှ
တပါးလည်း။ ဣမံ၊ ဤသတ္တဝါကို။ သစေနာဘာတေ သာတံ၊
အကယ်၍ မသတ်သည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။
ဆိန္ဒိယာမာတိ၊ ဖြစ်အံ့ဟူ၍။ နံ၊ ထိုအရိယာကို။ ဝဒေယျ၊ ဆိုလာ
ငြားအံ့။ အဿ၊ ထိုအရိယာ၏။ သီသမေဝ၊ ဦးခေါင်းကိုသာလျှင်။
ဆိန္ဒေယျ၊ အဖြတ်ခံရာ၏။ သော၊ ထိုအရိယာသည်။ တံ၊ ထိုပိုးရှု
ပုန်းကို။ နစ ဃာတေယျ၊ သတ်လည်း မသတ်ရာ။

ဥပရိပဏ္ဍာသ အဋ္ဌကထာ ဗဟုခာတုကသုတ်၌ လာသည့်အတိုင်း အရိယာဖြစ်ပြီးဟု ထင်နေသူတို့ အရိယာစည်းမျဉ်းကို သိကြ ပါလေ သူတော်ကောင်းတွေတို့။

သိခါပတ္တ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို အကယ်၍ ငါမဖြစ်သေးဟု သိပါမူ စိတ်ကို မလျှော့ကြဘဲ ဆက် လက်၍ ရှေ့ကပြခဲ့သော သင်္ခါရုမေက္ခာဉာဏ်ကိုသာ မုန့် ညက်ဆင့် ခပ်ဝါဂွမ်းဖတ်သို့ နုသည်ထက် နုနုသွားအောင်သာ အထူးအားသစ်ကြ၍ မဂ်ကို ရရန် အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်သော သင်္ခါရုမေက္ခာဉာဏ် ၎င်းအထက် အနုလောမဉာဏ် ဝေါတြဘူဉာဏ် ဤဉာဏ် သုံးပါးတို့သည် လောကီဉာဏ်တို့၏ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက် သောကြောင့် သိခါပတ္တ ဝိပဿနာ ဉာဏ်မည်၏။ ဝုဋ္ဌာန ဝါမိနိ ဝိပဿနာဉာဏ် တနည်း ပုထုဇဉ် အဖြစ်မှ ထမြောက် သောကြောင့် ဓုဋ္ဌါနဝါမိနိ ဝိပဿနာဉာဏ်မည်၏။ဟု သိကြ ပါလေ။

အထူး သိ သတိရှိကြစေရန်ကား ဤဝိပဿနာ အလုပ်ကို အားထုတ်ကြသော ယောဂီမြတ်တို့သည် အဇ္ဈတ္တကိုချည်း ဗဟိဒ္ဓကိုချည်း ရုပ်ကိုချည်း နာမ်ကိုချည်း ထင်ကာမျှဖြင့် မဂ် ဖိုလ် မရနိုင်သေး အနိစ္စကိုချည်း ဒုက္ခကိုချည်း အနတ္တကိုချည်း ထင်မြင်ကာမျှဖြင့် မဂ် ဖိုလ်ကို မရနိုင်သေး။ အစုံ အစုံ ရှုမှ ရနိုင်သည်ကိုလည်း သိရှိကြပါလေ ယောဂီမြတ်တွေတို့။

ဤမျှဖြင့်
ဆယ်ရက် ကျင့်စဉ် ဟောစဉ်
ပြီးပြီ။

အမှန် အမှား ထင်ရှားပြင်ဆင် အစဉ်ကြည့်ရ သတိပြု။

စာမျက်နှာ	ကြောင်းမရ	အမှား	အမှန်
၁၆	၁၉	ဒုတ္တိသ	ဒုတ္တိသ
၁၇	၁၃	အထွင်းမှား	အတွင်းမှား
၁၈	၁၃	ပုညကြံ	ပုညကြံ
၂၂	၂၀	ဖြစ်လျှင် အရေကို သွင်း၍ သွင်း၍ ကြည့်ပါလေ။ အရေ မဝင်နိုင်သော ဝတ္ထုဖြစ်လျှင် ရောင် ခြည်သွင်း၍ ကြည့်ပါလေဟု ပြင်ယူပါ။	ဥာဏ်ဖြင့်
၃၂	၉	တော	ကော
၃၅	၁၃	သမ္မသန	သမ္မသန
၃၅	၁၄	သမ္မသန	သမ္မသန
၃၆	၁၀	သိသိရဖြင့်	သိ-အရဖြင့်
၃၆	၂၁	ဘင်္ဂဉာဏ်	ဘင်္ဂဉာဏ်
၃၉	၈	ကမ္မဇရုပ်	ကမ္မဇရုပ်
၄၁	၈	ကလာပိ	ကလာပိ
၄၁	၂၁	ရှိသော	ရှိသော်
၄၁	၈	ဒုက္ခံ၊ မည်သလော	ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ မည်သလော။

ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သောမိတေ၊ အတိရိစ္ဆာန်ကိ ယံ ဌာနံ။
တံ ပဓိဒေသံ နုမာနိယ၊ သာဓု ပဿန္တိ၊ သဇ္ဇနာ။ ။